

Finnish
61-0723M

AINA-LÄSNÄOLEVA VESI KALLIOSTA

The Ever-Present Water From The Rock

23.07.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

Laulakaamme se nyt oikein todellakin Hänelle
 Tulkaa, me jotka rakastamme Herraa,
 Ja antakaamme ilomme tulla tunnetuksi,
 Liittykää lauluun yksimielisesti,
 Liittykää lauluun yksimielisesti,
 Ja siten ympäröikää valtaistuin,
 Ja siten ympäröikää valtaistuin.
 Nyt kumarretuin sydämin.
 Me marssimme Siioniin,
 Kauniiseen, kauniiseen Siioniin;
 Me marssimme ylöspäin Siioniin,
 Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.

AINA-LÄSNÄOLEVA VESI KALLIOSTA

1. Me olemme kiitolliset tänä aamuna Herran Jumalan läsnäolosta, Joka haluaa aloittaa tämän aamukokouksen antamalla meille sanoman, että meidän tulisi “kuunnella, olla kunnioittavia” Hänen edessään, kun Hänellä on jotakin sanottavana meille. Olen varma että Hän tulee tekemään sen minkä Hän on luvannut. Hän aina pitää Sanansa. Niinpä me olemme kiitolliset siitä että olemme elossa ja kokoontuneina yhteen tällä puolella iankaikkisuutta tänä aamuna. Että jälleen olemme kykenevät palvomaan Herraa, kokoontumalla yhteen kuulemaan mitä Hänellä on sanottavana. Juuri tämä on syy ja tarkoitus meidän yhteen kokoontumisellemme.

2. Minä tulin tavallaan niinkuin myrsky veli Nevillelle tänä aamuna, odottamati, ja syynä on eräs määrätty uni joka minulla oli. Minä uskon uniin. Minä uskon että Jumala toimii ihmisten kanssa unien kautta. Ja toissayönä minulla oli hyvin epätavallinen uni. Että olin kulkemassa erästä määrättyä mäensyrjää, menossa ruokapaikkaan jossa minun tuli syödä päivällistä. Ja panin merkille, että tullessani lähelle tuota paikkaa, he soittivat musiikkia, orkesteri soitti musiikkia viulujen kanssa, huvittaen ihmisiä sillä aikaa kun he söivät Ja siinä oli jotakin josta minä en pitänyt, joten minä vain kuljin koko asian ohitse. Ja minä katsoin, ja näin monien ihmisten tulevan mäkeä ylös tähän ruokapaikkaan. Ja minä menin niinkuin pois päin heistä, kääntyen vasemmalle.

3. Ja jotenkin, alhaalla laaksossa, minä saatoin nähdä Tabernaakkelin. Kuulin jollekin kuuluvan äänen sanovan, “Kohtaa veli Branham eräässä määrättyssä risteyksessä. Hän on tulossa alaspäin tuolta mäeltä. Kerro hänelle sellainen-ja-sellainen asia.” Ja minä kiiruhdin päästäkseni tähän risteykseen.

4. Ja kun tuo henkilö tuli, se oli veli Neville ruskeassa puvussaan , näyttäen aivan siltä kuin hän näyttää istuessaan täällä tänä aamuna. Ja hän sanoi,”Veli Branham, jos sinä tulet kaupunkiin, niin olisi hyvä asia jos tulisit käymään täällä alhaalla, koska veli Hank..” Ja ainoa jonka tunnen veli Hank’kina, on veli Henry Carlson, sillä me kutsumme häntä Hank’-iksi. Hän sanoi,”Hän saattaa ajatella sen olevan outoa, jos et vieraile Tabernaakkelissa enempää, ollessasi kaupungissa muutamia päiviä.” Sitten heräsin.

5. Ja herätessäni minusta tuntui jotenkin oudolta. Minä en halunnut tunkea itseäni sisälle tuohon aikaan viikosta, ennenkuin olin kysynyt veli Nevilleltä jos hänellä olisi jotakin erikoista tänä aamuna seurakuntaa varten. Niinpä hän sanoi niinkuin hän aina sanoo,”Tule käymään.” Joten me olemme juuri

saapuneet tänne. Soitin hänelle myöhään eilen iltapäivällä, ja saavuin tänne tänä aamuna, odottamattomasti jokaiselle meistä.

6. Minä uskon nyt, että olisi hyvä asia, jos minä ensiksi selittäisin teille joitakin asioita. Monet ihmiset olettavat että minä olen hyvin omituinen henkilö. Ja olen myös tavallaan omituinen itsellenikin. Koska minä yritän seurata Pyhän Hengen johtoa, niin läheisesti kuin voin. Ja se tekee meistä omituisia, näettehän. Me teemme joskus asioita, joita meidän itsemmekin täytyy istua alas ihmettelemään, "Miksi minä tein sellaisen asian? Kuinka koskaan tein sellaisen asian?" Ja juuri silloin te saatatte ajatella tehneenne aivan tarkalleen jotakin mitä teidän ei olisi tullut tehdä. Mutta jos te olette kärsivällinen, ja teillä on uskoa, ja olette varmat että Jumala on johtanut teidät tekemään sen, niin tulette huomaamaan että se kaikki tulee menemään aivan tarkalleen oikein. Ymmärrätekö?

Ja me olemme nähneet sen monta kertaa. Ja tiedän että veli Nevillelle on monesti tapahtunut niin. Johtajat ja hengelliset ihmiset käsittävät sen.

7. On ollut joitakin aikoja elämässäni että... Rehellisesti sanoen, siitä asti kun olin vain poika, en ole koskaan tuntenut johdatuskeksi sitä että minun tulisi elää Jefferson-villessä. Se on ollut minulle kuin kärpänen voiteessa, yrittää elää täällä. Ensiksikin, ilmasto on niin surkeasti erimielä minun kanssani. Toiseksi, näyttää niinkuin olisi masentava henki.

8. Jos menette taaksepäin ja katsotte jotakin täällä, ellei se tullut hävinneeksi tulvassa minulla oli kirje joka kertoi siitä, kun minut ensin kutsuttiin palvelustehtävään, minä aloin lähteä. Ja veli George DeArk ja minä....

9. Ja veli Graham Snellingin äiti ja veli Hawkins, jolla on tuo pensiiniasema New Albany-ssa, ja monet muut ihmiset tapasivat minut pienessä rukouskokouksessa eräässä paikassa täällä. Ja jopa sanoivat, että jos minä jäisin tänne, he tulisivat rajoittamaan lastensa ruokailuakin, rakentaakseen Tabernaakkelin, niin ettei heidän tarvitsisi kuljetella heitä paikasta toiseen.

10. Kun kuulin tuon pienen äidin, jolla oli vauva käsivarrellaan ja toisen pitäessä häntä kädestä, sanovan, että hän olisi valmis vähentämään lastensa ruokaannoksia, jotta voitaisiin rakentaa paikka jossa he voisivat pysyä ja palvoa, niin se oli vähän liikaa minulle kestää. Niinpä veli George ja minä yhteistuumin päätimme jäädä tänne ja rakentaa tämä Tabernaakkeli.

11. Ja kun Tabernaakkeli oli rakennettu, niin tuona aamuna kun vihin Tabernaakkelin, tuli näky, joka on kirjoitettuna tuolla kulmakivessä, kun Pyhä

Danielilla oli usko tuohon Jumalaan, ja hän käveli ulos leijonien luolasta. Sadrak, Meesak ja Abednego omistivat tuon uskon Häneen, ja sammuttivat tulen. Paavalilla oli usko Häneen, ja eräänä päivänä kun hänellä ei ollut tilaisuutta päästä kaikkien luo, hän otti nenäliinan käteensä ja sanoi, "Minä uskon että Jumala on kanssani." Hän laski kätensä nenäliinojen ja esiliinojen päälle ja pahat henget jättivät ihmiset, niinkuin sairaus ja tauditkin. Ja Jumala, minulla on usko samaan Jumalaan. Voikoon paha jättää heidät, lähteköön sairaudet, taudit ja vaivat, Herra.

231. Sinä olet tuo sama Jumala, joka puhuit minulle tuolla alhaalla joella tuossa Tulipat-stiassa. Sinä olet tuo Yksi, jonka kuva riippuu meillä täällä seinällä. Sinä olet kanssamme, Herra. Sinä olet aina-läsnäoleva, tuo sama Tulipatsas. Ja me olemme nauttineet Vedestä, joka tulee Kalliosta joka päivä, liittyessämme yhteen Hengessä. Niinpä Sinä olet täällä. Meillä on luottamus Sinuun, Herra. Meillä on usko Sinuun. Me uskomme että Sinä tulet voitelemaan meidät, ja auttamaan meitä. Ei meidän kunniaksemme, Herra, koska silloin me olisimme Mooseksen kaltaisia, hänen tehdessään väärän asian. Me haluamme tehdä jotakin, auttaaksemme Sinua, Herra. Se on sydämemme aikomus, auttaa Sinua, jos vain voimme. Näytä se meille, Isä, mitä hyvänsä Sinä haluat meidän tekemän»

232. Ja nyt uskolla, minä tuomitsen sairaudet, joita nämä nenäliinat ja pyynnöt edustavat. Ne tulevat jättämään ihmiset. Minä tiedän että Sinä tulet tekemään sen, Herra. Uskon sydämessäni, että Sinä tulet tekemään sen. Paranna kaikki sairaus joka on keskellämme tänä aamuna.

233. Pelasta nuo jotka kohottivat kätensä, ja sanoivat haluavansa tulla Kallion luo Vettä varten. Jumala, voikoot he olla niin janoisia tänään, voikoot niin suolainen elämä olla heidän ympärillään, että se saa heidät janoamaan Kristusta. Suo se.

234. Ole kanssamme tänä iltana, Isä. Oi Jumala, salli minun löytää kysymysten kautta, mitä ihmisten sydämissä on. Jos heidän sydämillään ei ole mitään, Herra, niin anna silloin minulle jotakin saarnattavaksi heidän sydämilleen tänä iltana.

235. Siunaa veli Nevilleä, hänen vaimoaa ja perhettään; meidän pientä seurakuntaamme, luotettuja, seurakuntapalvelijoita ja jäseniä. Ja Sinun Ruumistasi kaikkialla, ole kanssamme, Isä. Me jätämme tämän Sinun käsiisi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

.....Siioniin;

Me marssimme ylöspäin Siioniin,

Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.

Valtavan hienoa laulamista! Kohottakaamme nyt kätemme.

Me marssimme Siioniin,

Kauniiseen, kauniiseen Siioniin;

Me marssimme ylöspäin Siioniin,

Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.

Puristakaamme toinen toistemme käsiä nyt laulaessamme.

Me marssimme Siioniin,

Kauniiseen, kauniiseen Siioniin;

Me marssimme ylöspäin Siioniin,

Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.

224. Laulakaamme se nyt päämme kumarrettuina, sillä aikaa kun rukoilemme. (Veli Branham alkaa hyräillä, ”Me marssimme Siioniin.”)

225. Minulla on joitakin pyyntöjä, nenäliinoja ja niin edelleen täällä. Ne voivat tulla meren takaa. Billy kertoi minulle, että oli pienet vauvan kengät Englannista, niin kaukaa, tuo pienokainen on kokonaan raajarikko. Niinpä meidän tulee rukoilla myös sen puolesta.

226. Ja niinpä... (Yleisössä, Veli Ben sanoo, ”Veli Branham, suo anteeksi että häiritsen, mutta rukoile, että kuka hyvänsä oli se, joka kolhaisi autoamme eilen illalla, oikeanpuoleiseen etu lokasuojaan, tulisi paljastetuksi. Rukoile että Herra paljastaisi sen.”) Aamen, veli Ben, minä varmasti tulen tekemään sen.

227. (Veli Branham jatkaa hyräilyä, ”Me marssimme Siioniin.”)

228. Marssiessamme, Herra, me tiedämme, että lyöty Kallio on aivan vierellämme, tuo aina-Läsnäoleva Vesi Kalliosta kulkee Seurakunnan kanssa. Oi, Iankaikkinen Jumala, päästä meille irti usko, tänä aamuna, tähän Jumalaan, joka on kanssamme. Minä tiedän että Sinä tulet sen tekemään, kun olemme löytäneet suosion Sinun kanssasi, niin että Sinä voit luottaa SEN meille. Jos Sinä antaisit sen meille liian runsaana, me saattaisimme käyttää Sitä väärin, Herra. Mutta jos me löydämme suosion Sinun kanssasi, niin anna sen tapahtua.

229. Veljemme sanoi jonkun kolhaisseen hänen autoaan. Oi Jumala, me tiedämme että tuolla miehellä ei ole rahaa sellaiseen. Minä rukoilen että Sinä antaisit tuomion tuon henkilön sydämeen, tai jotakin, niin että hän katuisi sitä ja tulisi ja sanoisi, ”Veli, minä tulen vastaamaan autosi korjauksesta. Minä sen tein.” Auta veli Baniä ja hänen rakkaitaan.

230. Tässä kädessäni on nenäliinoja ja pyyntöjä, ihmisiltä joilla on usko tuohon Jumalaan. Mooseksella oli usko tuohon Jumalaan, ja hän ylitti meren.

Henki sanoi minulle, ”Tämä ei ole sinun Tabernaakkelisi.” Näettehän? Ja kysyessäni missä minun tabernaakkelini oli, Hän asetti minut istumaan kirkkaan sinisen taivaan alle. Ja sitten Hän sanoi, ”Tee evankelistan työ”, ja niin edelleen, niinkuin tiedätte. Se on kirjoitettuna myös kirjoihin.

12. Kaikki nuo asiat yhteenpantuina. Ja yhtenä päivänä kun olin leikkaamassa ruohoa pihalta, siellä ylhäällä missä veli Wood nyt asuu, ja minun anoppini asui siellä tuona aikana; Istuin takaportaalla, pienellä vanhalla betoniaskelmalla, jonka olin rakentanut tuohon pieneen paikkaan anoppiani varten. Ja hän huolehti kirkon siivoamisesta ja puhtaanapidosta siihen aikaan. Ja aivan yhtä selvästi kuin kuka hyvänsä voi puhua, Ääni puhui minulle sanoen, ”Minä en voi koskaan siunata sinua, niin kauan kuin sinä viivyt täällä. Sinun täytyy eroittaa itsesi omaisistasi ja tästä paikasta.” No niin, se aivan repi minut palasiksi, noin viikoksi tai hieman pidempään.

13. Jatkuvasti, koko ajan, Jokin on varoittanut minua, ”Mene pois, mene pois. Siirry länteenpäin. Jatka menemistä länteen.” Se on aina kiusannut minua. Ja näyttää siltä kuin joka kerta...

14. Nyt minun täytyi tehdä se selväksi mielessäni, että tällä viikolla lentäisin Tucsoniin, mistä minun tuli vuokrata paikka, ollakseni siellä tämä talvi; pannakseni lapset kouluun joka alkaa syyskuussa. Minulla oli paikka. Siellä jopa annettiin minulle paikka. Mutta siellä on jotakin joka... Ja jos lähten pois....

15. Toinen asia jonka haluaisin sanoa. Juuri ennenkuin rakensimme tämän talon tänne, tämän pappilan, sinne missä se nyt on, niin minä en halunnut rakentaa sitä sinne. Vaimoni äiti oli vanha. Ja hän jopa itki sen vuoksi ja sanoi, ”Minä en mitenkään voi jättää äitiä tänne, tietäen että hän on vanha, ja ehkä hänestä ei huolehdittaisi.” Minä ymmärsin sen. Minä ymmärrän. Se oli hänen äitinsä, ja ainoa äiti mitä hänellä koskaan on ollut tai tulee olemaan. Niinpä minä ymmärsin sen. Joten minä rukoilin Herraa, sanoen, ”Herra, koska on niin etten pidä paikasta, se ei tyydytä minua. Minä tulen menemään minne hyvänsä Sinä haluat minun menevän, minne tahansa. Mutta en halua tuottaa murhetta vaimolleni, viemällä hänet pois täältä outoon paikkaan, jossa hän ei tunne ketään. Ja sitten jokatapauksessahan minä olen aina menossa. Joten tee Sinä minut tyytyväiseksi olemaan täällä hänen kanssaan.”

16. Ja nyt kun hänen äitinsä on otettu Kirkkauteen, niin tässä tulee jälleen tuo pakoittava halu lähteä liikkeelle. Minä en tiedä mitä tehdä.

17. Ja sitten eräänä päivänä kun tämä oppi tuli jota veljet levittävät, minä seisoin pu-hujanlavalla viimeksi täällä ollessani ja sanoin teille, että minä en tulisi olemaan kentällä, niinkauan kuin se jatkuu. Niinpä veljet hienotunteisesti

oikaisivat kaiken sen. Se on kaikki selvitetty. Kahdessakymmenessä neljässä tunnissa se kaikki oli ohitse.

18. Se avaa nyt kentän jälleen minulle. Minä en tiedä mitä tehdä. En tiedä minnepäin kääntyä. Olen pyytänyt Herralta näkyä. Olen pyytänyt Häntä kertomaan minulle mitä tehdä. Mutta Hän vain jättää minut istumaan.

19. Nyt eilen illalla, kun olin saanut lapset, vaimoni ja kaikki pois talosta, minä tein sitoumuksen Herralle Jumalalle. Ja minä sanoin Herralle Jumalalle, ”Jos Sinä tulet siunaamaan minua sillä tiellä jota kuljen, niin minä tulen palvelemaan Sinua. Mutta Sinun täytyy näyttää minulle minne mennä, ja kuinka mennä, ja mitä tehdä.” Niinpä minä jätin itseni Herralle. Palvelustehtävän ja kaiken, minä jätin sen Herralle. Ja minä sanoin, ”Minne hyvänsä Sinä avaat tien, mitä hyvänsä Sinä teet, minä tulen kulkemaan sitä tietä. Siihen asti kunnes Sinä valmistat tien, minä jatkan niinkuin olen, siihen asti kunnes Sinä valmistat tien.” Ja minä pyysin Häntä tekemään sen niin selväksi, että en tulisi petetyksi sen kanssa, sillä minä todella uskon että me olemme tienhaarassa, kun jotakin tulee tapahtumaan.

20. Minä kuulin veli Nevillen profetoivan sen täällä tänä aamuna, tai antavan sen niin että minä tiesin sen olevan profetian johon hän viittasi. Nyt, senvuoksi, olen rukoillut teidän kaikkien puolesta, ja olen sen tarpeessa että te kaikki rukoillette minun puolestani, niin että Pyhä Henki tulee johtamaan minua aivan tarkalleen sinne minne minun tulee mennä, ja mitä minun tulee tehdä, niin että en tee virhettä.

21. Näettehän, monesti ihmiset vain ajattelevat että profeetallinen lahja on jotakin, että Jumala vain sanoo, ”Minä olen nostava sinut ylös juuri tästä, ja asettava sinut alas tähän. No niin, nyt sinä menet suoraan tänne.” Ja kuitenkin Hän ei kerro teille kaikkia noita asioita. Jos Hän tekisi niin, niin mitä voittavaa uskoa teillä silloin olisi? Näettehän? Hän antaa teidän seistä yksinänne enemmän kuin kenenkään muun. Näettekö? Te kaikki voitte tulla minun tyköni kysymään joitakin määrättyjä asioita, eikä Hän ole koskaan vielä pettänyt vaan on antanut teille vastauksen. Niin se on. Kyllä. Mutta minä voin pyytää Häneltä itseäni varten asioita, ja Hän vain jättää minut yksikseni, näettekö, Hän vain antaa minun jatkaa eteenpäin ja kävellä siihen sisälle.

22. Minulla on asioita nyt jotka minun täytyy selvittää yksikseni, ja päätöksiä joita minun täytyy tehdä. Ja tämä on niin elintärkeä, että en voi tarkalleen tehdä sitä, ennenkuin olen varma että se on Hän joka puhuu minulle. Ja Hän ei tahdo antaa minulle näkyä, Hän vain jättää minut yksikseni. Niinpä minä vain istun kuin orpo, niinsanoakseni, tänä aamuna, enkä tiedä minnepäin kääntyä. Niinpä minä olen jättänyt sen Herralle.

Kyllä, Jeesus rakastaa mua,

Kyllä, Jeesus rakastaa mua,

Kyllä, Jeesus rakastaa mua,

Raamattu sanoo minulle niin.

220. Nyt te kaikki, sanokaa minun jäljessäni. Itinä uskon (lapset alttarilla sanovat, ”Minä uskon”) että Jeesus Kristus (”että Jeesus Kristus”) on Jumalan Poika (on Jumalan Poika”) Tänä (Tänä”) minä vastaanotan Hänet henkilökohtaisena Pelastajanani, (”minä vastaanotan Hänet henkilökohtaisena Pelastajanani.”) Tästä päivästä alkaen (”Tästä päivästä alkaen”) eteenpäin (”eteenpäin”) Minä tulen rakastamaan Häntä (”Minä tulen rakastamaan Häntä”) ja palvelemaan Häntä. (”ja palvelemaan Häntä.”) Aamen. (”Aamen.”)

221. (Veli yleisön joukosta sanoo, ”Veli Branham, minulla on neljä lasta sydämelläni juuri nyt. Olisitko niin hyvä ja rukoilisit heidän puolestaan?”) Aivan varmasti, veli Ben.

222. Taivaallinen Isä, tämä mies näkee kuinka toiset pienokaiset tulevat Kristukselle, ja hän isänä huutaa apua omille pienokaisilleen. Ja voikoon tuo sama Henki, joka toi nämä pienokaiset alttarille, pelastaa hänen lapsensa, Herra. Suo se. Me annamme heidät Sinulle Isä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

223. Nyt kun nämä pikku kaverit menevät takaisin istimilleen, niin haluan jokaisen siinä rivissä puristavan näiden pienten lasten kättä, tai taputtavan heitä olalle, heidän mennessään ohitse. Menkääpä te nyt kaikki takaisin paikoillenne, tätä kautta. Ja taputtakoon jokainen siellä näitä pikku kavereita. Me rakastamme teitä koko sydämestämme. Te olette Kristuksen Ruumiin jäseniä, aivan samalla tavalla kuin loputkin meistä.

Me marssimme Siioniin, Kauniiseen,

kauniiseen Siioniin;

Me marssimme ylöspäin Siioniin,

Tuohon kauniiseen Jumalan Kaupunkiin.

Tulkaa, me jotka rakastamme Herraa,

Ja antakaamme ilomme tulla tunnetuksi,

Liittykää lauluun yksimielisesti,

Liittykää lauluun yksimielisesti,

Ja siten ympäröikää valtaistuin,

Ja siten ympäröikää ...

215. Tämä todellakin on outo asia. Henki sanoi tänä aamuna, että me tulisimme “näkemään jotakin outoa.” Jumala, jos Sinä olet lopettanut muiden kohdalla, niin ota pienet lapset. Kuinka tämän aamuissa alttarikutsussa ei ole yhtään aikuista, vaan kokonainen joukko pieniä lapsia on tullut tänne. Kuitenkin, se oli suuri ja vaikeastiymmärrettävä Sanoma, jopa aikuisille, mutta lapset saivat kiinni Sen Hengestä. Me kiitämme Sinua heistä, Isä. Sinun palvelijanasini minä annan heidät Sinulle, palkintoina tästä kokouksesta, muistaen että aina-Läsnäoleva Elämän Vesi on virtaava heidän kanssaan niin kauan kuin he elävät. Voikoon heillä nyt olla uskoa siihen mitä tapahtuu, siihen että Jumala on nostanut heidät istuimiltaan ja lähettänyt heidät tänne alttarille, voikoot heillä olla usko tuohon Jumalaan kaikkina elämänsä päivinä. Voitakoon heidän pienet henkensä tuoda Sinulle, heidän kuolemansa päivänä. Ja voikoon se tulla tuoduksi takaisin heidän ruumiisiinsa ylösnousemuksen päivänä. He ovat Sinun, Isä. Me annamme heidät Sinulle Jeesuksen Nimen kautta.

216. Päämme ollessa kumarrettuina. Tulen kysymään kaikilta näiltä pieniltä lapsilta alttarilla, jotka uskovat että Jeesus on heidän Pelastajansa, ja uskovat että tuo Sama Jeesus käski heitä tuolla kuulijakunnassa tulemaan tänne ylös ja polvistumaan tämän alttarin ympärille. Uskoteko te että Jeesus rakastaa teitä ja antaa anteeksi syntinne? Haluan teidän kaikkien nousevan seisomaan ja kääntyvän yleisöä kohden. Se on se tapa miten te voitte kertoa ihmisille, että Jeesus pelasti teidät. Nuoskaa nyt jaloillenne ja katsokaa ihmisiä päin kuulijakunnassa. Kaikki te pienet pojat ja tytöt, jotka rakastatte Jeesusta, nouskaa ylös, nouskaa ylös jokainen ja katsokaa tätä kuulijakuntaa täällä

217. Kuinka on teidän kanssanne, te pienet tytöt täällä edessä? Uskoteko te? Rakastatteko te Jeesusta? Nämä pienet tytöt tässä, rakastatteko te Jeesusta koko sydämeštänne? Teettekö te niin? Rakastatteko Häntä? Rakastatko sinä Häntä, kultaseni? Nouse seisomaan tänne, antaaksesi ihmisten tietää että sinä rakastat Jeesusta. Jumala siunatkoon sinua.

218. Kääntykäämme nyt tänne päin ja laulakaamme näille ihmisille, ennen lähtöämme, “Jeesus mua rakastaa, Raamattu sen ilmoittaa.” Kohottakaamme nyt kätemme kun laulamme sen. Hyvä on, laulakaamme se.

Jeesus mua rakastaa! tämän minä tiedän,

Sillä Raamattu sanoo minulle niin;

Pienokaiset Hänelle kuuluvat,

He ovat heikkoja....

219. Nyt kätenne kohotettuina, kuinka monet teistä haluavat olla siellä?

23. Minä tunsin silloin, nähdessäni tuon unen, että minun tulisi tulla takaisin tänne Tabernaakkeliin auttamaan veli Nevilleä, kunnes jotakin muuta tapahtuu matkan varrella. Niinpä minä nyt olen täällä.

24. Kysyin veli Nevilleltä joitakin hetkiä sitten, ”Kuinka seurakunta edistyi?” Ja hän sanoi, ”Hyvin.”

25. Ja minä kuulen että teillä yhä on hengellisiä lahjoja jotka toimivat teidän keskuudessanne, kuten profetian lahjat ja kielillä puhuminen ja kielten selittäminen, niinkuin me juuri hetki sitten kuulimme. Ja nuo asiat ovat mieltä ylentäviä seurakunnalle ja suuria asioita.

26. Mutta minä ajattelin että tänä iltana voisin... Jos Pyhä Henki ei johdata meitä tekemään mitään muuta, niin tänä iltana minä haluaisin... Te kaikki, ennenkuin lähdette täältä tänä aamuna, jos mielessänne on jokin kysymys, niin kirjoittakaa se paperille ja asettakaa tänne, niin että voisimme saada tietää mitä seurakunta ajattelee. Se on suunnilleen se tapa miten pastorit saavat tietää mitä ihmisten sydämellä on. Ja jokainen teistä, jolla on kysymys, kirjoittakoon sen ja asettakoon tänne. Jos teillä ei ole paperia mukanne, niin kirjoittakaa se aikaisin tänä iltana. Sillä minä haluaisin että minulla olisi mahdollisimman paljon aikaa niitä varten, käydäkseni ne lävitse ja vastatakseni teille Kirjoitusten mukaisesti.

27. Sitten jos se on Herran tahto, jos se on Jumalan tahto; niin minä jokin aika sitten tekemäni lupauksen mukaan, haluaisin puhua teille Ilmestyskirjan Seitsemästä Sinetistä.

Ja jos minä en voi päästä noiden Sinettien lävitse tänä vuonna, koska käydäksemme ne lävitse, meidän täytyy aloittaa Ilmestyskirjan 6. luvusta ja mennä 19. luvun loppuun. Mutta ensimmäisiin kolmeen tai neljään voidaan vastata yhdessä illassa, luulisin, ilta kutakin Sinettiä kohden.

28. Nyt jos ymmärrämme, niin me pysähdymme juuri tässä kohdassa Ilmestyskirjaa, missä Seurakunta otettiin ylös Kirkkauteen. Sitten loppu siitä käsittelee Juutalaisia, eikä sillä ole mitään tekemistä Seurakunnan kanssa. Se käsittelee Juutalaisia kansakuntana. Sen-vuoksi meidän täytyy tulla takaisin alas, Seurakunnan Ylöstempauksesta. Me näemme tässä mitä tapahtuu noiden Sinettien aikana, ja Pakana Seurakunnan aikana. Seurakunta on mennyt pois; se käsittelee Israelin kansakuntaa, se tipahtaa taaksepäin ja tuo Israelin siitä ajasta jossa se jätti heidät, eteenpäin tähän nykyiseen aikaan; ja Messiaan tulemukseen, siihen kun he tulevat vastaanottamaan Messiaan.

29. Käsitättkö te sen nyt? Seurakunta on otettu ylös. Jumala toimi ensin Seurakunnan kanssa, Seurakuntajaksoissa. Me olemme nähneet sen. Sitten Seurakunta otetaan ylös Kirkkauteen. Sitten Pyhä Henki menee takaisin ja

noutaa Israelin, kansana, tuoden sen tähän määrä pisteeseen, Hääaterian kuluessa, ja sitten Se tuo Heidät jälleen takaisin tuon ajan lopussa Minulla tulee olemaan taulu täällä piirtääkseni sen teille opettaessani sitä, kun tuo aika tulee. Sitten Herra palaa takaisin Morsiamen kanssa, ja Israel on näkevä Morsiamen. Ja oi, mikä aika se tuleeeseen olemaan!

30. Ja nyt, ennenkuin me voimme oikealla tavalla sitoa tämän yhteen, niin on suuri läksy opittavana, joka kompastuttanut monet teologit ja opettajat kautta ajanjaksojen, ja ihmiset Kristuksen Kirkossa, ja niille jotka tulevat kuulemaan tämän, haluan sanoa että se on Danielin Seitsemänkymmentä Viikkoa. Me emme voi mennä pidemmälle Ilmestyskirjassa, ennenkuin ‘ olemme sitoneet Morsiamen ja Israelin yhteen Danielin Seitsemänkymmenen Viikon kanssa.

Ja ehkä, jos se on Jumalan tahto, ja jos Hän tulee puhumaan minulle tulevaisuudessa, niin tulemme puhumaan näistä seitsemästä viimeisestä Sinetistä. Sitten ensi sunnuntaina minä ylitän puhua Danielin Seitsemätkymmenestä Viikosta, jos se on Herran tahto. Ja sitten tulee avaamaan maaperää, jos Hän sattuu johdattamaan meitä niin että puhumme noista muista. Me tulemme näkemään sen senjälkeen.

31. Veli Heville ja minä työskentelemme yhdessä tämän kanssa, ja teemme kaikkemme mitä Toimimme ollaksemme hyödyksi ihmisille.

32. Ja joka kerta tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta, me olemme aina iloiset voidessamme tehdä niin. Ja jos on sairaita ihmisiä niin minä luultavasti tulen rukoilemaan hei-aan puolestaan joka kokouksessa.

33. Minulla ei ole käyttää enää eroittamista. Näettehän, tässä on mitä tapahtui. Olen yrittänyt. Ja tiedän että olen tehnyt asioita jotka ovat väärin; mutta olen yrittänyt elää tarpeeksi lähellä Jumalaa koko ajan, sillä se on kuinka nämä näyt tapahtuvat, siten ne tulevat tapahtumaan. Jopa niin että kun ihmiset kadottavat esineitä, he soittavat minulle ja pyytävät minua rukoilemaan Herraa, kysyäkseen missä se on. Aivan niinkuin silloin kun Iisail ta katosivat muulit, ja nuo pojat menivät etsimään profeettaa, joka kertoi heille että muulit olivat palanneet kotiin, ja muuta sellaista, mikä kyllä on aivan oikein. Mutta sitä tulee niin paljon, niin monia ihmisiä...Sillä ei ole kysymys vain tämänkaltaisesta paikkakunnasta, vaan se on maailman laajuista, näettehän. Niinpä se pitää minut niin revityssä tilassa, ja sitten kun te olette sellaisessa tilassa koko ajan, se vihdoinkin tuli siihen...

34. Ja tämä oli se mikä sai nuo veljet aloittamaan tuon opin siitä, että minä olin lihaksi tullut Herra Jeesus Kristus. Ja me tiedämme että sellainen repisi Palvelustehtävän kappaleiksi, ja toisi häpeää Kristukselle ja muuta sellaista.

ja kerro hänelle, että se tulee olemaan poika.” Kun se oli syntynyt, se oli pieni poika.

210. Näyttävät olevan lapsia tänä aamuna, pikku kavereita jotka tulevat sisar Arnoldin pikku luokasta, vihkimään elämäänsä. Koko alttari minun oikealla puolellani on täynnä pieniä lapsia. Olisi niin mukavaa jos me aikuiset laulaisimme laulun alttarilla oleville.

Nyt, Herra, minä tulen kotiin.

211. Veli Branham pehuu lapsille alttarilla , ja aina välillä laulaa laulua,”Herra minä tulen kotiin.”)

Tulen kotiin, tulen kotiin,

Milloinkaan enää harhaillakseni;

Avaa leveälle Sinun rakkautesi käsivarret,

Herra, minä tulen kotiin

Olen väsynyt syntyin ja harhailuun, Herra, Nyt minä tulen kotiin;

Tulen luottamaan rakkauteesi, uskomaan Sanaasi, Nyt minä tulen kotiin.

Tulen kotiin, tulen kotiin,

Milloinkaan enää harhaillakseni;

Avaa leveälle Sinun rakkautesi käsivarret,

Nyt, Herra, minä tulen kotiin.

212. Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi rukousta varten näiden pikku kavereiden puolesta.

213. Taivaallinen Isä, jos vielä tulee huominen, ja Jeesus viipyy vielä kymmenen, viisitoista vuotta, niin nämä ovat poikia ja tyttöjä, jotka kujettavat tämän Sanoman mukanaan toiselle tulevalle sukupolvelle. Mielessäni ei ole epäilystäkään siitä, Herra, etteivätkö he koko elämänsä päivinä muista sitä kuinka he tulivat tälle alttarille. Ja nämä pikku jalokivet Herra. Heidän nuoret ja pehmeät pikku sydämensä ovat tuomitut tänä aamuna. He eivät edeskuulleet koko Sanomaa; he tulivat juuri ulos huoneesta jossa sisar Arnold oli puhunut heille Tulivat tänne ylös alttarille ja antoivat pienet elämänsä Sinulle.

214. Nyt Isä, olen juuri puhunut, että meissä asuu Pyhä Henki. Ja tämä Pyhä Henki, usko tämän Hengen kanssa, saa aikaan kaikki asiat. Ja minä uskon että juuri tällä hetkellä Sinä annat anteeksi kaikki synnit mitä he ovat tehneet. Ja minä pyydän Sinua, kaiken uskon kanssa mitä sydämessäni on, että Sinä pidät heidän pikku elämänsä kautta koko tien, Älkööt he koskaan eksyä Tieltä.

Hän huusi siellä Hänen tuomionsa päivänä, kun Hän otti meidän tuomiomme.
Ja Jumalan vihan

sauvan iskiessä Häntä, teidän syntinne olivat kiedotut tuohon sauvaan, ja iskivät Häntä, ja Hänen Verensä ja vesi pursuivat esiin Hänestä. Hän sanoi,”Isä, Sinun käsiisi Minä annan Henkeni.” Ja Helluntaipäivänä Se tuli kulkeakseen meidän kanssamme koko matkan. Ja Se on niin lähellä nyt.

204. Kun olette menneet pois SEN alta, kauaksi pois Kotoa, sanokaa,”Herra, minä tulen Kotiin.” Nyt laulaessamme, ettekö haluaisi tulla alttarille, vihkiäksenne sielunne uudelleen Kristukselle? Aamen.

Olen harhaillut pitkälle pois Jumalasta, (Poikennut polulta) Nyt minä tulen kotiin;

Epäuskon (joka on synti) polkua liian kauan olen kulkenut, Herra, minä tulen kotiin.

Tulen kotiin, tulen kotiin,

Milloinkaan enää harhaillakseni;

Avaa leveälle Sinun rakkautesi käsivarret,

Nyt, Herra, minä tulen kotiin.

205. (Veli Branham jatkaa hyräilyä, “Herra, minä tulen kotiin.)

206. Kolme pientä poikaa juuri käveli tänne todella nopeasti, kyyneleet silmissään, polvistuen alas alttarin vierelle. Tietenkin he ovat saaneet anteeksiannon. Heille oli annettu anteeksi, ennenkuin he edes jättivät istuimiaan, päätöksen kypsyttyä heidän pikku mielissään. He vain tulivat esille ja polvistuivat tänne, antaakseen ihmisten tietää kenen puolella he ovat tänä aamuna.

207. Luulisin että siellä on joitakin vanhempiakin ihmisiä, jotak haluaisivat tehdä tämän, jotka haluaisivat polvistua alas ja sanoa,”Herra, minä olen harhaillut pitkälle pois polulta. Olen ollut niin epäileväinen, ja joskun olen harhaillut ulos ja syntiin. Nyt haluan tulla takaisin ennenkuin on liian myöhäistä. Jumala, minä haluaisin tulla. Minä niin haluaisin tulla ja polvistua alas.” Aamen.

208. Nyt, Arthur Beams’in kolme pikku tyttöä, suunnilleen saman kokoisia, tulivat tänne ja polvistuivat alas.

209. Eteen on tullut pikku tyttö, joka juuri on saanut uuden pikku veljen. Sanoin sen eräänä päivänä. Rouva Wood tuli ja kertoi siitä minulle, hän sanoi että tämä sisar oli menossa sairaalaan synnyttämään. Pyhä Henki sanoi,”Mene

Ymmärrätekö? Niinpä se oli syy, niksi minun täytyi niin voimakkaasti ravistella heitä, lopettaakseni sen kertakaikkiaan, ANTAAKSENI HEIDÄN TIETÄÄ ETTÄ SE EI OLLUT JUMALASTA, VAAN ETTÄ SE OLI PERKELEESTÄ. Ymmärrätekö? Ja he ovat hyviä ihmisiä. Ja se osoitti että nuo ihmiset ovat uudestisyntyneitä Jumalan Hengestä, koska kun he näkivät Totuuden Kirjoitusten kautta, he välittömästi tulivat takaisin Jumalan tykö. Niinpä se osoitti sen olleen Saatanan, joka yritti tehdä jota-~~en~~ ihmisten kanssa; he olivat kaikki jumalisia, Kristittyjä ihmisiä.

35. Ja se sai monet heistä sanomaan minulle,”Veli Branham, me luotamme sinuun nyt enemmän kuin koskaan aikaisemmin.”

36. Tietenkin te voitte nähdä mitä minä voisin tehdä sen lahjan kanssa, minkä Jumala on antanut minulle? Heittänyt kansan tai ihmiset minun jalkojeni juureen. Se mitä me kutsumme nimellä kansa, ei ole tuo “kosmos” tuolla ulkona, tuo tykinruoka ja niin edelleen. Minä tarkoitan Kristittyjä, todellisia uskovaisia. Puhuessamme kansasta, me puhumme “uudestisyntyneistä ihmisistä”, se on mitä me kutsumme kansaksi. Me emme puhu jokaisesta täällä ulkona, maailma jossa me elämme on niin likainen ja törkyinen, se on vain maan tomua, joka palaa jälleen tomuksi. Minä puhun uudestisyntyneistä Kristityistä, jotka ovat todellisia Kristittyjä.

37. Odotan erään miehen jälleen hyökkäävän päälleni erään asian vuoksi. Eräs mies tuli luokseni jokin aika sitten ja sanoi,”Jo se ajatuskin, kun Kristus sylki maahan, ja teki tuon tahtaan syljen kanssa ja pani, sen erään silmille. Kuinka saastaista ja likaista se olikaan Häneltä, tehdä se oman suunsa syljestä! Kuinka epähygieenistä se olikaan, sylkeä maahan ja valmistaa siitä mutakakku ja panna se miehen silmille”.

Minä sanoin,”Mutta hän sai näköisä takaisin.” Näettehän, siinä se on.

38. Ja tuo sama mies! He avasivat nudistileirin siellä minun taloni naapurissa, tiedättehän, uima-altaan. Ja tuolla miehellä on nyt lippu jokaiselle lapselleen, niin että he kaikkivoivat mennä uimaan tuossa altaassa. Ja hän ja hänen vaimonsa myös käyvät tuossa uima-al taassa. Suokaa anteeksi, sisaret. Mutta siellä nuo naiset uivat, sata tai kaksisataa joka päivä; naiset, kaikki tuo saasta ja muut asiat, ja tämänpäivän naiset peseytyvät tuossa vedessä. Kaikki tuo saasta ja lika heidän suissaan, ja nielevät sitä ja sylkevät sitä ulos. Minä vain odotan hänen hyppäävän silmilleni jostakin, näettehän.

39. He sanovat,”Jos Kristus eläisi tänään, niin he pidättäisivät Hänet tuollaisen epähygieenisen asian vuoksi.”

40. Entä sitten tämä? Olen varma että te käsitätte mitä tarkoitan. He menevät tuohon altaaseen tautiensa kanssa, kupan ja tippurin ja kaiken muun

kanssa. Ja sitten te syljette sitä suustanne ja kaikkea muuta sellaista, ja peseytyen siellä sillä tavalla. Ja se se on hygieenistä, tietystikin?

41. Voi tätä päivää missä me elämme, veli, sisar! On aika Herran Tulemukselle! Seurakun-nalla on vain yksi toivo, ja se on Herran Tulenus!

I

42. No niin, minä en voi pysäyttää näitä asioita, eikä ole tarviskaan. Raamattu on ennustanut, että ne tulisivat olemaan täällä. Minä en voi pysäyttää niitä. Minä haluan että ääneni on talletettuna Taivaasaa, että olin sitä vastaan, kun Tuomion aika tulee. Minä olin sitä vastaan.

43. Minä yhä uskon että tämä Raamattu on Jumalan Sana. Sitten mikään muu maailmassa, mikä on Sen vastaista, ei voi pysäyttää Sitä. Mutta tämä Raamattu tässä on Totuus, tämä on Jumalan Sana. Niinpä vetäkäämme nyt purjeemme sisälle, ja ankkuroikaamme hetkeksi Taivaallisen Levon rauhaisalle rannalle. Huomenna voimme purjehtia jonnekin, mutta ankkuroikaamme nyt kuunnellaksemme Taivaallisen Isän Ääntä, kun Hän nyt tulee puhumaan meille Sanansa kautta tänään.

44. Ja täksi illaksi, kirjoittakaa ylös mitä hyvänsä pikku kysymyksiä teillä onkin. Ei sellaista mikä vahingoittaisi jotakin henkilöä. Jos teette niin, en tule ensinkään vastaamaan siihen. Mutta kysykää jotakin senkaltaista kuin, ”Jos minä teon erään määrätyn asian, niin sanooko Jumala että meidän tulisi tehdä se?” Tai jokin pikku kysymys joka on sydämessänne. Tai, ”Meillä on lahjoja keskuudessamme Veli Branham, ja tulisiko meidän käyttää niitä tällä tavalla tai tuolla tavalla? Tai mitä meidän tulisi tehdä?” Jotakin johon voin vastata teille Kirjoituksilla, näettehän. Kirjoittakaa vähän jotakin, niin minä olen iloinen siitä. Ja jos ei ole yhtään kysymyksiä, niin minä vain otan jonkin aiheen ja saarnaan teille tänä iltana, jos Herra tahtoo.

45. Viime sunnuntaina olin juuri lähdössä veli Caublen luo, kun kuulin tämän kirkon kellon soivan, ja minä kävelin edes takaisin pihalla, enkä voinut kestää sitä, siinä kaikki. Kuulin sen, joten minun täytyi tulla tänne alas.

46. Niinpä kumartakaamme nyt päämme ja puhukaamme meidän Tekijällemme. Ja sitten rukoil

lessamme, onko kenelläkään erikoista pyyntöä? Kohottakaa vain kätenne, Jumala tietää mitä

sydämissänne on. Pitäkää nyt Pyyntönne mielessänne.

47. Kaikkein Pyhin Jumala, Joka olet luonut Taivaat ja maan, Sinun suusi Sanalla, Sinun Mieleesi ajatuksilla. Me tulemme Sinun Läsnäoloosi, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta, antamaan Sinulle kiitokset kaikesta mitä

niin. Jordanille tultaessa, Se oli yhä siellä. Oi Jumala, minä haluan nähdä Sen Jordanilla!

198. Mooseksen tullessa Jordanille, tuo Kallio oli niinen kanssaan koko matkan. Ja hän seisoi siellä ylhäällä, katsellen alas tuota luopio joukkoa, joka oli mennyt pois Jumalasta. Hänen sydämensä tunsu tuskaa heidän vuokseen. Ja hän katseli Jordanin ylitse. Siellä hän oli Jordanilla. Se on hengellinen Jordan, josta minä puhun. Siellä hän seisoi, odottaen kuolemaa. Mutta hän katsoi, ja siinä aivan hänen sivullaan lepäsi Kallio. Hän vain astui tuolle Kalliolle, ja Enkelit tulivat ja kuljettivat hänet pois.

199. ”Minä en koskaan jätä sinua, enkä hylkää sinua.” Ei väliä kuinka vaikeiksi ajat tulevat, kuinka vanhoiksi me tulemme, minkälaisella kuolemalla me kuolemme, muistakaa, tuo Kallio tulee olemaan siellä Jordanilla. Se ei tule koskaan jättämään eikä hylkäämään. Vain muistakaa se. Tuo aina-Läsnäoleva Vesi Kalliosta tulee olemaan kanssamme lävitse koko elämämme ja jopa Jordanilla.

200. Kumartakaamme päämme. (Veli seurakunnassa antaa profetian)

201. Tuon Jumalan Hengen liikkeessä keskuudessamme, olisiko täällä tänä aamuna niitä jotka eivät tunne Kristusta, ja jotka eivät ole lähellä tuota Kalliota, jotka eivät ole puhe-yhteydessä Sen kanssa tänä aamuna? Mutta te tiedätte että Se on läsnä. Katsokaa Sen toimintaa kaikkialla, nähkää Hänen liikkuvan ympäriinsä, nähkää kuinka Se liikkuu ihmisten yllä. Se on aina-Läsnäoleva Vesi. Se on pelastus. Se on Henki joka niin ylitsevuotavasti täyttää heidän maljansa, että he eivät enää voi pysyä hiljaa, vaan jotakin täytyy tulla esiin. Ja jos ette tunne Häntä, niin ettekö nostaisi kättänne ja sanoisi, ”Rukoile puolestani, veli Branham. Minä haluan tuntea Hänet. Minä haluan puhua Hänen kanssaan, ja minä haluan tuntea Hänet, Hänen Henkensä täyteytenä. Haluan tietää Hänen olevan vierelläni kaiken aikaa. Minä uskon Hänen olevan. Mutta haluan olla kykenevä puhumaan Hänen kanssaan. Ja minä janoan ja isoan Jumalaa. Haluan tuntea Hänet paremmin”??

202. Jumala siunatkoon sinua, herra. Ja Jumala siunatkoon sinua, herra. Ja sinua, veli. Sinua, kyllä, aivan siellä takana. Tämä rouva tässä, kyllä. Kyllä rouva. Me näemme kätenne ja Jumala näkee ne. Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Jumala siunatkoon sinua, rouva.

Ja sinua. Aamen. Jumala siunatkoon sinua. Siunatkoon sinua, sisar. Joku muu vielä, ollessamme hetken hiljaa. Jumala siunatkoon sinua, aivan siellä takana, nuori mies.

203. Ajatelkaa sitä. Tuota aina-Läsnäolevaa Vettä Kalliosta, tuota samaa Henkeä; kuinka

Viinipuun luo, ja seurakunta on tuleva takaisin samaan Voimaan. Aamen! Aamen! Minä pidän siitä.

191. “Aloittaa jotakin uutta.” Me olemme tehneet saman asian. Yritämme osoittaa arvovaltaamme. Sanomme, “Tohtori Se-ja-se on Sen-ja-sen suuren kirkon perustaja siellä-ja-siel-lä.” Niinpä, se ei ollut sitä.

192. Se on samaa mitä Mooses sanoi,”Minä tulen näyttämään heille mitä minä voin tehdä. Minä tuon veden esiin jokatapauksessa!” Hän löi Sitä, eikä vettä tullut. Hän huusi jälleen, “Näytän mitä minä voin tehdä!” Jumala otti hänet käsittelyynsä sen vuoksi.

193. Älkää te ajatelko, että jos te “vain pidätte kiinni jostakin kirkkokunnasta.” Jumala tulee käsittelemään teidät sen vuoksi. Se on aivan oikein. Teidän täytyy tulla takaisin alkuperäiseen. Tulkaa takaisin!

194. Puhukaa ihmisille. (Älkää sanoko heille,”Tulkaa ja liitytkää seurakuntaamme. Tulkaa ja lausukaa uskontunnustuksemme.”) vaan sanokaa,”Tulkaa takaisin ja tehkää parannus, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi; ja te saatte Pyhän Hengen lahjan, jos teidän sydämenne on oikein. Ja nämä merkit tulevat seuraamaan uskovaisia. Uskovaisten joukkoa. Nämä merkit seuraavat heitä.” Minkä vuoksi? Tuo Kallio lyöty Kallio ja Hänen Elämän Vetensä tulevat esiin tuottaen saman asian minkä Hän teki siellä aikaisemmin. Se ei yksinkertaisesti voi välttää sitä.

195. Me haluamme näyttää olevamme jotakin ja sanomme,”Me olemme Methodisteja ja Baptisteja.’

196. Vain puhukaa Kalliolle, Hän on aina-Läsnäoleva. Älkää yrittäkö liittyä Siihen. Te ette voi liittyä Tähän, se ainakin on varma asia. Te voitte liittyä Methodisteihin, te voitte liittyä Baptisteihin, te voitte liittyä Helluntailaisiin, te voitte liittyä Anglikaaneihin, mutta te ette voi liittyä TAHÄN. EI. Teidän täytyy olla täytetyt TÄMÄN kanssa. Älkää liitykö SIIHEN, vaan olkaa täytetyt SEN kanssa. Siinä kaikki. Olla täytetyt minkä kanssa’ Täytetyt Voiman kanssa, täytetyt Hengen kanssa, täytetyt Elämän kanssa, täytetyt ilolla, rauhallalla, pitkämielisyydellä, rakkaudella, hyvydellä, Pyhän Hengen Voimalla elämässänne, sillä iäti kestävä Läsnäolo on siellä. Muistakaa.

Minun täytyy nyt lopettaa koska on tulossa myöhä.

197. Mutta muistakaa, tuo Kallio ei koskaan jättänyt heitä. Se ei koskaan jättänyt heitä. Ja Kristus ei koskaan tule jättämään meitä. Kristus sanoi,”Minä olen oleva aina teidän kansanne, maailman loppuun asti.” Onko se oikein? Ja tuo Kallio pysyi heidän kanssaan koko matkan Hoorebilta Nebolle asti. Se teki

Sinä olet tehnyt puolestamme. Ja me olemme niin kiitolliset Sinulle tänä aamuna, Herra, tietäessämme missä seisomme, ja tuntiessamme paikkamme tänä aamuna, ja ajan historian, ja tulevaisuuden joka on tulossa. Tietäen tänään, että Jumalan armosta meidät on pesty Golgatan Veressä, ja että meidät on tehty valmiiksi usko sydämissämme kohtaamaan Hänet, jos Hän sattuisi tulemaan tänään. Meidän tulisi sanoa, “Niin, tule, Herra Jeesus.”

48. Ja me näemme synnin lisääntymisen, kunnes se näyttää siltä kuin maailma horjuisi synnin painon alaisena. Kuinka tuo juominen, uhkapeli, mässäily ja alastomuus, ja Oi Jumala, ihmisten saasta, ja lika, ja törkyisyys. Ja jospa he vain voisivat käsittää, Herra! Käsittävätkö nuo ihmiset jotka pukeutuvat tuolla tavalla noihin pieniin jumalattomiin vaatekappaleisiin ja menevät tuonne ulos kadulle, käsittävätkö he että he eivät ole mitään muuta kuin syöpäläisiä ja tomua, että ehkä jo viikon kuluttua madot syövät tuon ruumiin josta he ovat niin ylpeitä? Käsittävätkö he että madot tulevat syömään sen? ja että heidän sielunsa tulevat olemaan toisella puolella ilman Jumalaa, Ilman Kristusta, ilman toivoa, upo-ten syvässä epätoivossa, tullakseen yksinkertaisesti hävitetyiksi Hänen Tulemuksessaan.

Oi Jumala, anna meille varoittavia ääniä, että voisimme varoittaa jokaista sielua tästä vaarasta jota he ovat lähestymässä.

49. Ole kanssamme tänään. Anna meille “viisauden sanoja”, niinkuin Salomo kerran sanoi Saarnaajan Kirjassa, että me olisimme “viisaita rakentajia”, että me olisimme “tämän kokouksen paimenia”. Ja me rukoilemme, Herra, että me etsiessämme sanoja mitä sanoa, saisimme ne sanotuksi mestariteoksina, jotka saavuttaisivat tuon sydämen joka on sen tarpeessa täällä tänä aamuna.

50. Me emme ole kerääntyneet tämän kuumen katon alle tänään vain tullaksemme nähdyiksi, vaan olemme tulleet koska rakastamme Sinua, ja koska halumme on kuulla Sinulta. Sinä olet Rakastajamme, jota me rakastamme, ja halumme on kuulla Sanoja Sinulta. Me olemme kiitolliset siitä mitä jo olemme kuulleet. Se on pitkään pysyvä kanssamme. Nyt anna meille se osa mikä Sinulla tänään on meitä varten, kun me nyt jatkamme Sinun odottamistasi. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä, ja Hänen tähtensä. Aamen.

51. Nyt se on... (Sisar puhuu toisella kielellä. Veli antaa selityksen.)

52. Me olemme kiitolliset näistä Hengen kehoituksista, niiden käskiessä ja varoittaessa meitä tarkkaamaan Sanoja, joita Pyhä Henki ehkä tulee puhumaan meille tänään. Ja me emme tiedä mitä Hänellä on varastossa meitä varten, mutta me tiedämme että siellä täytyy olla jotakin, jota Hän tulee tuomaan

esille. Ehkä mielessänne on kysymys, ja Hän on puhuva sen suoraan sinne. Hän saattaa puhua sen Sanoman kautta tänä aamuna. Hän saattaa puhua sen tämän illan kokouksessa. Hän on tekevä sen jossakin tämän päivän kuluessa. Näyttää kuin Hän yrittäisi varoittaa jotakin ymmärtämättömän Sanat.

53. Nyt mennäksemme kirjoitettuun Sanaa, niin menkäämme 2.Moos.Kirjaan Pyhäkoulutuntia varten.

54. Onko teillä kastetilaisuus? (Veli Neville vastaa, “Ei ennen kello kuutta tänä iltana.”) Ei. Kastekokous on kello kuusi tänäiltana.

55. Menkäämme 2.Moos. 17. lukuun ja aloittakaamme viidennestä jakeesta. 5. ja 6. jae 2. Mooseksenkirjan 17. luvusta.

Ja HERRA sanoi Moosekselle, Mene kansan eteen, ja ota kanssasi Israelin vanhimmatt; ja sauvasi, jolla sinä iskit virtaa, ota se käteesi, ja mene.

Katso, Minä tulen seisomaan sinun edessäsi kallion päällä Hoorebissa; ja sinun tulee lyödä kalliota, ja vesi on tuleva ulos siitä, niin että ihmiset voivat juoda. Ja Mooses teki niin Israelin vanhinten silmien edessä.

56. Tästä pienestä Pyhäkoulutekstistä, haluan ottaa aiheen tämän aamun oppituntia varten, Aina-Läsnäoleva Vesi Kalliosta.

57. Me tiedämme että Israel on aina ollut historiallinen esimerkki seurakunnasta. Koska Israel oli Jumalan kansa siihen asti kuin he tulivat ulos Egyptistä, ja sen jälkeen he olivat Jumalan seurakunta, koska he olivat eroitetut lopusta maailmaa.

58. Ja kun me olemme eroitetut lopusta maailmaa, silloin me tulemme seurakunnaksi. Mutta niin kauan kuin me olemme kietoutuneet yhteen lopun maailman kanssa, me emme ole seurakunta. Luotan siihen että se nyt menee todella syvälle, ja saavuttaa paikkansa. Ymmärrätekö, me emme ole seurakunta ennenkuin olemme eroitetut maailmasta. Eroittautukaa, tulkaa ulos epä-yohtaiden ihmisten keskuudesta, älkää olko tekemisissä heidän kanssaan, ja älkää olko osalliset heidän synteihinsä. Älkää iestäkö itseänne yhteen uskomattoman kanssa, vaan eroit-takaa itsenne maailman asioista.

59. Ja kun Israel oli Egyptissä, he olivat Jumalan ihmisiä. Sitten kun heidät oli kutsuttu ulos, tai heillä oli lähtö, tuleminen ulos, sitten heitä kutsuttiin seurakunnaksi, koska se oli silloin kun he eroittivat itsensä lopusta maailmaa.

60. Ja juuri tuo sana seurakunta merkitsee “uloskutsutut”. 2.Moos.Kirjan nimi Exodus, merkitsee “lähtöä” “tulkaa ulos”. Jokaisella meistä Kristittyinä on ollut Exodus, lähtö, elämässämme. Meillä oli aika jolloin meidät kutsuttiin ulos ystävien joukosta, joiden kanssa me kerran olimme yhteydessä, ja meistä

Se tulee tuomaan parantumiset. Se on tuova profetioita. Se tulee tekemään kaikkea mitä hekin tekivät.

183. Kun Israel otti jälleen Kirjoitusten mukaisen suunnan ja tuli takaisin tielle, he menivät luvattuun maahan. Mutta se otti heiltä neljäkymmentä vuotta.

184. Helluntailaiset ovat harhailleet noin neljä- viisikymmentä vuotta erämaassa. Tulkaa takaisin Kallion luo! Se on näkyvissä. Tässä se on, kirjoitettuna juuri tässä Sanassa. Pyhä Henki on täällä tehden samoja asioita joita Hän aina on tehnyt, niinpä aina-Läsnäoleva Vesi on täällä. Vain tulkaa takaisin Siihen, tulkaa takaisin entiseen, alkuperäiseen. Kuinka se oli alkuperäisesti?

185. “No niin, he puristivat kättä saarnaajan kanssa”?? Ei mitään sellaista. “Heidät kastettiin ‘Isän, Pojan, Pyhän Hengen’ nimessä”??? Sellaista ei olekaan. Yhtään henkilöä Raamatussa, tai kolmesataa vuotta Raamatun jälkeen, ei kastettu koskaan “Isän, Pojan, Pyhän Hengen “ nimessä. Se on Katolinen uskontunnustus, eikä Raamatun oppi.

186. Heillä oli Pyhä Henki. Nämä merkit seurasivat niitä jotka uskoivat. Se on tekevä sen uudelleen tänään. Tuo Kallio on aivan yhtä aina-elävä, kuin se koskaan on ollut, tuo lyöty Kallio!

187. Älkäämme sanoko,”Hyvä on, tule nyt ja liity meidän Helluntai seurakuntaamme, tule sisälle meidän Helluntain valtakuntaamme.” “Ei, tule ja liity Baptisteihin, tai Methodist-teihin, tai Presbyteereihin tai Katolisiin.” Mitä se on? Se on Kallion uudelleen lyömistä. Se on yritystä alkaa jotakin uutta.

188. Sanokaa heille, “Tehkää parannus, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä,” heidän syntiensä anteeksi saamiseksi, ja “nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat.” Nyt te olette takaisin tiellä, takaisin tuon saman Veden luona. Sama Vesi tulee antamaan saman virkistuksen. Se on harjaava ruumiin puhtaaksi samalla tavalla. Se antaa saman puhdistau-tumis voiman. Se on tekevä saman asian kuin silloinkin, jos me vain tulemme takaisin tuohon samaan Henkeen.

189. Viiniköynnöksen Elämä on tuova esiin viinirypäleet. Jos se teki sen viime vuonna, on se tekevä sen tänäkin vuonna. Se on Jumalan laki. Se on Jumalan laki, jos se on viiniköynnös, niin jättäkää se rauhaan, se tulee tuottamaan rypäleitä. Te voitte risteyttää sen jonkin muun kanssa, mutta jättäkää se rauhaan, ja se tulee jälleen tuottamaan samoja rypäleitä,

190. Niinpä me olemme risteyttäneet seurakunnan Helluntai-ismin kanssa, Baptisti ismin, Methodisti ismin, Presbyteeri ismin, Anglikaani ismin ja kaikkien muiden ismien kanssa. Miksi te ette jätä sitä rauhaan? Tulkaa takaisin

176. Kristusta lyötiin kerran. Se on alkuperäinen kokemus. Se on alkuperäinen tapa. Pietari sanoi Helluntai päivänä,”Tehkää parannus, joka ainoa teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä.”

177. “Me pirskoittelemme,’Isän, Pojan ja Pyhän Hengen’ nimessä , ja on kaikenlaisia uskontunnustuksia ja kaikkea muuta Sitä koskevaa.” Kun me menemme pois Sanasta, niin ei ole ihme ettemme pääse minnkään.

178. Jumala opettaa meille läksyn.- Mooseksen ei oletettu sanovan,”No niin, me aloitamme jotakin uutta tässä nyt, me tulemme orkanisoitumaan ja teemme Katolisen kirkon.” Se oli ensimmäinen ‘asia minkä he tekivät. Sitten jonkin ajan kuluttua, “Hyvä, me aloitamme nyt tästä jotakin uutta, me teemme Lutherilaisen kirkon.” Sitten tulivat Anglikaanit, sitten Baptistit ja kaikki muut, Campbell’ilaiset, ja Kristuksen Kirkko, ja antikristus ja kaikki muut asiat. Näettekö, he alkoivat seurata toinen toisiaan, tehden kirkkokuntia ja orkani-saatioita. Se ei ollut sitä] Näettekö mitä he ovat siinä tekemässä? He lyövät Kalliota jälleen, aloittaakseen jotakin uutta. Me emme tarvitse uutta oppia.

179. Joka ainoa Raamatussa kastettiin Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Joka mies Raamatussa, joka sai Pyhän Hengen, tuli Jumalan tavalla, tarkalleen sillä tavalla kuin Jumala teki sen alussa. He tekivät saman asian. Heillä oli sama kokemus. Samat merkit seurasivat heitä.

Samat teot seurasivat heitä. Miksi? He elivät Kallion ääressä. Heillä oli sama Vesi.

180. Ja tänään, syy siihen miksi meillä on niin monia uskontunnustuksia ja kirkkokuntia, on se että me aloitamme jotakin uutta. Me emme tarvitse yhtään mitään uutta. Menkää takaisin!

181. Mooseksen ei oletettu lyövän Kalliota uudelleen, aloittaakseen jotakin uutta. HÄNEN OLETETTIIN PUHUVAN HEILLE VETTÄ ALKUPERÄISESTÄ KALLIOSTA. Oi, toivon että käsitätte sen! Mooseksen olisi tullut puhua alkuperäiselle, lyödyille Kalliolle; ei yrittää lyödä Sitä uudestaan; ei aloittaa jotakin uutta asiaa, vaan puhua Alkuperäiselle!

182. Jumala, auta minua! Vaikka kuolisin kerjäläisenä puhujanlavalle, niin minä tulen puhumaan alkuperäisestä Kalliosta! Tulen puhumaan alkuperäisestä kokemuksesta. Tulen puhumaan alkuperäisistä Kirjoituksista, jotka antoivat heille Pyhän Hengen kasteen. “Tehkää parannus, joka ainoa teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.” Aina-Läsnäolevat, tulvivat Vedet Kalliosta ovat yhä kanssamme. Se tulee tuottamaan saman asian. Se tulee tuottamaan näkyjä.

tuli erilaisia ihmisiä, vael-taaksemme erilaisten ihmisten kanssa, ja toimiaksemme ja puhuaksemme erilaisella tavalla. Se oli exodus, lähtö meidän elämässämme.

61. Israel antoi meille erittäin hienon esimerkin, silloin kun Jumala kutsui heidät ulos. Heillä oli exodus, ja he tulivat ulos maailman ihmisten keskuudesta. Heistä tuli Jumalalle eroitettu kansa, erikoinen kansa. He vaelsivat armoistuimen varjossa. He elivät ja vaelsivat suuren Tulipatsaan kanssa. Ja Jumala toi heidät Egyptistä siihen maahan jonka Hän oli luvannut.

62. Ja tässä exoduksessa, lähdössä heille annettiin hengellinen johtaja, joka oli Mooses, tuo suuri voideltu profeetta, joka oli suuri mies. Hän oli jumalainen mies ja syntynyt jumalisesta miehestä. Jumala kutsui hänet äitinsä kohdusta ja jopa ennen sitä; Jumala määräsi hänet ennen maailman perustamista olemaan tuon sukupolven johtaja ja tuomaan tämän exoduksen ihmisille.

63. Jokin aika sitten puhuin pienille lapsille täällä Tabernaakkelissa ja kuvailin heille sitä kuinka Mooseksen isä ja äiti, Amram ja Jocebed, rukoilivat että Jumala tekisi jotakin vapauttaakseen kansan. Ja kuinka Amram näki näyssä Jumalan Enkelin seisomassa ja osoittamassa pohjoista kohden ja kertoi hänelle mitä tulisi tapahtumaan. Ja pieni Mooses syntyi. Eivätkä he pelänneet kuninkaan käskyjä eikä uhkauksia. He tiesivät että Jumalan käsi oli Mooseksen yllä, ja se selvitti sen. Kyllä vaan. Ei väliä mitä kuningas sanoi, mitä poliittinen maailma sanoi, mitä kuka hyvänsä sanoi, he tiesivät että Jumalan käsi oli Mooseksen yllä. Niinpä he eivät pelänneet panna häntä sinne virralle krokotiilin keskelle; jotka olivat Uhonneet Hebrealaisista lapsista, joita he olivat niille syöttäneet. Ja kuitenkin Mooses pantiin tuohon pieneen arkkiin ja lähetettiin suoraan noiden krokodiilien keskelle. Koska he eivät pelänneet yhtään mitään, tietäessään että Jumalalla oli kätensä Mooseksen yllä.

64. Nyt jos me vain voimme tietää tuon saman asian, että meidän suuri Johtajamme on Pyhä Henki, jonka Jumala on lähettänyt. Ja Hän on meidän Johtajamme. Eikä ole väliä mitä maailma sanoo, ja kuinka paljon he nauravat ja tekevät pilaa teistä, me seuraamme Johtajaamme! Jumala lähetti Pyhän Hengen olemaan meidän Johtajamme! Näettehän,”Pieni hetki ja maailma ei enää näe Minua. Kuitenkin te tulette näkemään Minut, sillä Minä olen teidän kanssanne ja teissä, maailman loppuun asti.” Niinpä meidän suuri Johtajamme, Pyhä Henki on kanssamme. Ja meidän täytyy nyt seurata tätä Johtajaa ja tehdä juuri niinkuin Hän sanoo. Ja tämä Johtaja ei koskaan vie meitä pois polulta, vaan Hän on aina, koko ajan pitävä meidät Kirjoitusten polulla. Eikä Hän koskaan mene yhdelle puolelle jotakin varten, ja sitten tälle puolelle jotakin varten, vaan Hän pysyy suoraan aivan Kirjoitusten Tien keskellä.

65. Ja Mooseksella oli suunta minne viedä Israel, suoraan Punaisen Meren ylitse, suoraan Jordanin ylitse, ja suoraan erämaan halki luvattuun maahan. Se ei ollut Mooses, joka poikkesi linjasta. Eikä se ollut Jumala joka poikkesi linjasta. Vaan se oli nuo ihmiset jotka poikkesivat linjasta, jotka aiheuttivat vaikeudet. Niinpä ajatellaamme nyt näitä asioita.

66. Mooses, voideltuna johtajana. Lopulta, kun hän oli osoittanut ihmisille merkein ja ihmeihin, joita Jumala yksin voi tehdä, hänen tehdessään nämä merkit ja ihmeet Israelin vanhin-teb edessä, ja Israelin edessä, he olivat tyytyväiset siihen, että Mooses oli tuo voideltu, joka veisi heidät pois tästä maasta tuohon hyvään maahan joka heille oli luvattu. Sitten kun he olivat nähneet nämä suuret asiat, joita Mooses teki Jumalan nimessä, he olivat suostuvaiset seuraamaan häntä. Ja hän vei heidät ulos ja johdatti heidät Punaisen Meren ylitse kuivaa myöten. Ja sitten erämaa-matkalle, joka merkitsee koettelemusten aikaa.

67. Kun mies vastaanottaa Kristuksen Pelastajanaan, niin kaikki on mitä parhaiten. Mutta ennenkuin tämä henkilö voi tulla Pyhän Hengen kasteeseen, hänen täytyy ensin käydä pyhitys-vaiheen lävitse. Hänellä täytyy olla koettelemusten aika elämässään. Kaikilla teillä on ollut se. Hilnellä oli tämä koetuksen aika. "Jokainen poika joka Jumalan tykö tulee, täytyy ensin ruoskia ja kurittaa. Ja jos me emme kestä kuritusta, niin se osoittaa että emme ole Jumalan lapsia. Me olemme äpäriä, emmekä Jumalan lapsia," niin sanoo Raamattu. Mutta jos me kestämmme kurituksen, tietäen että, "kaikki asiat tapahtuvat niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat," niin silloin me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä, ja silloin Hän sinetöi meidät Pyhällä Hengellä lunastuksemme päivään asti. Näettekö, tuo asia jonka lävitse me menemme, on kuritusta ja koulutusta.

Ja Israelin historiallisena esikuvana, täytyi saada tämä kuritus.

68. Kun he olivat alhaalla Egyptissä, Jumala lähetti Mooseksen, joka ojensi sauvan ja kirput ja täit tulivat maan päälle. Hän ojensi sen aurinkoa kohden ja se meni pimeäksi. Hän ojensi sen vesien ylitse ja ne muuttuivat vereksi. Ja Sillääikaa Israelilla Goosenissa oli ihmeellistä aikaa, siellä ei aurinko laskenut, eivätkä vitsaukset iskeneet heitä, heillä vain oli siellä ihanaa aikaa!

69. Aivan niinkuin teillä oli, kun te alussa pelastuitte. Jopa linnut lauloivat erilailla ja kaikki oli niin miellyttävää, ja voi, kuinka ihmeellistä se olikaan alussa kun te pelastuitte! Sitten tuli koetuksen aika, pyhityksen aika, kun te pyhittäydysitte maailman asioista, "asettaessanne syrjään painot jotka niin helposti kietoiivat teitä." Teidän miesten täytyi lopettaa tupakointi ja juominen, teidän täytyi lopettaa veikkaamisenne ja koko-öiset korttipelinne. Teidän täytyi

jotkut meistä puhuivat kielillä ja meillä oli huutamis kohtauksia ja muuta sellaista, ja kielsimme kaikki nämä muut asiat. Me sallimme kaikenlaista tulla seurakuntaan, vaikka sitä ei ollut Kirjoituksissa. Mihin olemme tulleet tänään? Olemme takaisin toisessa erämaassa, kuivuneessa orkanisaatiassa. Me orkanisoiduimme ja kadotimme Vetemme. Se on tarkalleen mitä Helluntailaiset tekivät. Kunse alkoi orkanisoitua, se alkoi rikkoa yhteyttä. Sanotaan, "Me emme halua yhteyttä tuon miehen kanssa, koska hän uskoo tuon."

170. JATKAKAA ETEENPÄIN, PYSYKÄÄ HÄNEN KANSSAAN KUNNES HÄN TULEE TOTUUDEN SANAAN, TOTUU DEN TUNTEMISEEN. MITÄ SE ONKIN, ANTAKAA SEN ULLA NIIN KAIKESTA HUOLIMATTA. JATKAKAA VAIN ETEENPÄIN JA OLKAA VELJIÄ.

171. Mutta oi, meidän täytyi orkanisoitua, ja sanotaan, "No niin, koska sinä et ole Ykseyden

Kakseuden, tai Kolminaisuuden kannalla, niin me emme halua yhteyttä sinun kanssasi." Mitä

me sitten teemme, tehdessämme niin? Me panemme itsemme jälleen takaisin erämaahan. Niin on!

172. Mutta muistakaa, kun Israel harhaili pois polulta, luvatus maan suunnasta, niin tuo Kallio ei koskaan jättänyt heitä. Se pysyi siellä, ja niin teki vesikin. Niin on Pyhä Hen-kikin, Se pysyy juuri siellä. Meidän ei tarvitse harhailla takaisinpäin.

173. Tässä Jumala nyt opettaa meille suuren asian. Jumala opettaa meille tässä läksyn. Kristusta lyötiin kerran, antaen meille helluntai kokemuksen, yhden kerran, kaikiksi ajoiksi. Kun tuota Kalliota oli lyöty, ei Sitä tarvinnut lyödä uudelleen. Sitä oli lyöty vain kerran.

174. Mooses teki virheen lyödessään Sitä toisen kerran, osoittaen miten heikko hänen uskonsa oli Sovitukseen. Mutta kun Kristusta lyötiin kerran, niin me tiedämme ettei Häntä tarvitse lyödä uudestaan. No niin, mitä Mooses oli tekemässä? Hän oli asettamassa jotakin uutta, yrittäen saada aikaan jotakin uutta asiaa.

175. Ja näin ovat kirkonmiehemme tehneet tänään. He ovat yrittäneet aikaansaada jotakin uutta. "Me teemme itsestämme Jumalan Seurakunnan. Me teemme itsestämme Helluntailaisen Jumalan Kirkon. Me teemme itsellemme Yleis Neuvoston. Me teemme itsellemme sitä tai tätä." Se ei ollut mitä Jumala teki. Se ei ollut Hänen ajatuksensa.

162. Tänään meillä on Sana. Me seuraamme Sanaa. Ja nähdessämme Sanan toimivan uskovaisissa me tiedämme silloin että se on niin. Jumala työskennellen kanssamme, vahvistaen Sanan sitä seuraavien merkkien kanssa. Me pysymme Sanan kanssa. Sana tuottaa tulokset.

163. He pysyivät Mooseksen kanssa, koska Mooses seurasi tuota Tulipatsasta, ja he seurasivat perässä. Ja kun he alkoivat kääntyä Moosesta vastaan, ja touhuamaan Jumalaa ja Moosesta vastaan, he alkoivat harhailla puolelta toiselle. VAIKEUDET TULIVAT SISÄLLE. Varmasti.

164. Me pysymme Sanan kanssa, ja Sana tuottaa merkit. Jeesus sanoi, ”Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat Sanan.” Näettekö, pysykää Sanan kanssa niin Sana tuottaa merkit. Mutta mitä Mooses teki?

165. Mitä he tekivät, harhaillessaan pois? He harhailivat pois polulta, ja kadottivat vesivarastonsa.

166. Minun mielestäni seurakunta on tehnyt sman asian tänään. Se on harhaillut pois Kirjoitusten polulta. He ovat menneet pois ismeihin. He ovat menneet pois pikku asioihin, joita heidän ei tulisi tehdä. He ovat ottaneet itselleen asioita kuten Apostolien Uskontunnustus. Mistä te löydätte sen Raamatussa? He ottivat katkismuksia, joita he lukevat.

He ottivat kirkkokunnat kokemuksen tilalle. He korvasivat uudestisyntymis-kokemuksen kädenpuristuksella. He ottivat pirskoittamisen vesikasteen sijaan. He ottivat itselleen paholaisen muodon, ”Isä, Poika, Pyhä Henki,” vaikka sellaista asiaa ei ole Raamatussa. Raamattu sanoo, ”Jeesuksen Kristuksen Nimessä!” On vain yksi asia tehtävänänne, jos te haluatte tuon saman Veden itsellenne; tulkaa jälleen takaisin polulle. Tulkaa takaisin.... Hän ei ole lähtenyt; Hän on yhä täällä. Te otatte uskontunnustuksia Kristuksen sijalle. Te harhaillette pois harhateille.

167. Yksi sanoo, ”Minä olen Methodisti.” Toinen sanoo, ”Minä olen Baptisti.” Tuo osoittaa silloin että te ette ole Kristittyjä. Me olemme Kristuksen Me kuulumme Hänelle. Te sanot-te, ”Minä, Baptisti.” Jos se on kaikki mitä te olette, te ette ole Kristuksen, vaan te olette Baptisti. Te sanotte, ”No niin, minä olen Helluntailainen.” Jos te olette vain helluntailainen kirkkokunnan mukaan, niin se on kaikki mitä te olette.

168. Mutta jos teillä on helluntai kokemus! Ja helluntain Sana on tuova helluntai kokemuksen! Seuratkaa noiden opetuslasten antamaa esimerkkiä, ja pysykää siellä, kunnes teidät on täytetty Pyhällä Hengellä.

169. Sitten jos te menette vastoin Sanaa, jos tuo henki teissä on vastoin sitä mitä Sana sanoo, niin silloin se ei ole Pyhä Henki. Se on Perkele, joka jäljittelee Pyhää Henkeä. Näettekö mihin me olemme tulleet sen kanssa? Oi,

pyhittää itsenne kaikista noista asioista, uskomalla Jeesuksen Kristuksen Vereen. Teidän täytyi pyhittää itsenne! Teidän naisten täytyi antaa hiustenne kasvaa ja pidentää pukujanne, ja toimia erilailla kuin aikaisemmin. Se on Pyhityksen aika! Monasti he kapinoivat ja menevät takaisin; no niin, sellainen ei ole Jumalan lapsi, näettekö. Jumalan lapsi katsoo suoraan Golgatalle, ja tietää että se on hänen parhaakseen.

70. Niinpä se oli tuon ajan vaiheessa, kun suuri pois lankeaminen tapahtui Israelissa. Kun tämä suuri ahdistuksen aika tuli, ihmiset alkoivat langeta pois molemmilta sivuilta. Ja heidän marinansa, ”Toivoisimmepa olevamme takaisin Egyptissä. Meidän sielumme vihaa tätä kevyttäleipää.” Toisin sanoen, jos katson sitä historiallisesti, niin se on mitä he sanoivat.

71. Nyt nykypäivässä se kuuluisi, ”Vei, joka keskiviikkoiltana rukouskokous! Joka sunnun taiaamuna takaisin kirkkoon! Ja mitä me kuulemme? Aina sama asia, saarnaaja saarnaa, lauletaan lauluja ja mennään takaisin kotiin.” Näettekö, he menevät vain täyttämään velvollisuutta. Se ei ole palvontaa. Palvoja menee palvomaan, tuomaan itsensä Jumalansa eteen ja kiittämään Jumalaa Hänen hyvydestään; riippuen kiinni jokaisessa kuulemassaan Sanassa.

72. Aivan niinkuin on rakastuneiden kesken. Jos te menette tytön kanssa vain siksi että tiedätte sen velvollisuudeksenne, tai jos te menette pojan kanssa ollessanne nuoria, vain koska, ”Äiti haluaa että menen tämän pojan kanssa, vaikka en voikaan sietää häntä.” Silloin teillä ei ole mitään iloa hänen tulostaan tapaamaan teitä. Tai jos se on toisinpäin pojan kohdalla tyttöä kohtaan. Te menette hänen kanssaan ja hän ikävystyttää teitä; äiti haluaa teidän menevän hänen kanssaan, koska hän on sentyyppinen tyttö joka miellyttää äitiä. Näet-tehän, se ikävystyttää teitä; ei ole kysymys rakkaudesta, te ette välitä, te ette halua peseytyä ja mennä tapaamaan häntä. Sellainen on kauhea asia. Ja kun poika tulee katsomaan teitä, te vain toivotte että hän pitäisi kiirettä ja menisi takaisin kotiinsa.

73. Näin se on silloin kun te sanotte, ”Miksi hän saarnaa niin pitkään? Miksi hänen täytyy puhua tästä ja kaikkea muuta?” Naettekö, te ette ole rakastuneita.

74. Mutta kun te todella riiputte kiinni jokaisessa Sanassa, niinkuin Henki antoi teille varoituksen tänä aamuna, näettekö, ”Riippua kiinni jokaisessa Sanassa.” Se voi olla se mistä Hän puhui teille. Pitäkää kiinni ! Se on Iankaikkinen Elämä, jokainen Jumalan Sana. On ilo mennä kirkkoon, tilanteesta riippumatta. Huolimatta siitä onko se kuumaa tai kylmää, josko ihmiset hälisevät tai mitä he tekevätkin, se on yhä ilo kuulla Herran Sanaa.

Silloin te olette rakastuneet Kristukseen, näettekö, te rakastatte mennä kirkkoon.

75. “No niin, kulta, tässä se on jälleen sunnuntai aamu, ja arvelen että meidän täytyy pestä lapset ja mennä sinne. Voi, se on ikävystyttävää.” Näettehän, te ette ole rakastuneita.

76. Mutta jos te todella olette rakastuneita, te tuskin jaksatte odottaa sunnuntai aamua, päästäksenne sinne olemaan heidän kanssaan. Jumalan ihmiset eivät ikävystytä teitä, heidän ovat veljiänne ja sisarianne. Niinkuin minulla on ollut tapana sanoa, “Teistä tulee kuin siirappi kylmänä aamuna.” Se ei juokse, se pysyy yhdessä, tiedättehän, se riippuu tiukasti kiinni yhdessä. Se on hieman karkea ilmaus, mutta yritän saada teitä näkemään mitä tarkoitan Te pysytte yhdessä. Ja mitä kylmempää tulee, sen tiukemmin he pysyvät yhdessä. Ja niin se tulisi olla meidän kanssamme, mitä kylmempää...

Kun maalliset ystävät ovat hylänneet, Yhä lähempänä Häntä riipun kiinni.

77. Ja me emme rakasta toisiamme siksi että olisimme jotakin; vaan se on Kristus toinen

toisessamme, jota me rakastamme. Se on Jumala joka on meidän olemuksissamme, jota me rakas

tamme. Me rakastamme tulla yhteen. Meillä oli tapana laulaa tuota vanhaa laulua:

Siunattu olkoon side joka sitoo yhteen Sydämemme Kristillisessä rakkaudessa; Sukulaismielten yhteys on tuon Ylhäällä olevan kaltainen.

Naettehän, sukulaismielten yhteys on tuon Ylhäällä olevan kaltainen.

Isämme valtaistuimen edessä,

Me vuodatamme tuliset rukouksemme;

Meidän pelkomme, toivomme, tavoitteemme ovat yksi,

Meidän lohdutuksemme ja huolenpitomme.

78. Näettekö? Kyllä vaan! Kun joku on saanut siunauksen, me kaikki olemme onnelliset siitä. Kun yksi on murheellinen, me olemme murheelliset hänen kanssaan. Me haluamme olla kaikkea yhdessä. Se on millä tavalla meidän oletetaan olevan.

79. Ja se on miten Israelin oletettiin olevan. Mutta se tuli taakaksi, sanottiin, ”Voi, tämä kevyt leipä, Enkelien leipä! Me emme välitä tästä kevyestä leivästä. Meidän sielumme vihaavat sitä! Ja kaikki on vialla ja tämä manna joka lankeaa joka yö, me mieluummin haluaisimme saada vähän

155. Israel menetti uskonsa. He poikkesivat pois polulta. He alkoivat himoita lihapatoja. Jos he olisivat pysyneet uskon kanssa, uskoen että Jumala tulisi viemään heidät tuohon maahan, niin mikään ei olisi voinut estää heitä. Meri oli jo avautunut heille ja vitsaukset olivat lyöneet heidän vihollisiaan, he olivat jättäneet vihollisensa taakseen ja kulkeneet ylitse tuohon maahan, ja kuitenkin heillä ei ollut uskoa mennä lupaukseen.

156. Joosualla ja Kaalebilla oli tuo usko! He sanoivat, ”Me olemme enemmän kuin kykenevät voittamaan kaiken mitä voi tulla eteemme.”

157. Tämä on vaikeutena seurakunnan kanssa. Me voimme voittaa jokaisen taudin. Meillä on siihen Voima itessämme. Me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä, eikä mikään voi seistä edessämme. Ainoa asia on se, että Hän haluaa löytää” jonkun joka uskoisi sen, joka uskoisi sen mitä Jumala jo on tehnyt teitä varten. Ei että me tulisimme olemaan, vaan mitä me olemme nyt! Ja tuo aina-elävä Hengen Läsnäolo on meidän kanssamme. Aamen! Siinä se on.

158. Se on mitä tarkoitin puhuessani tänä aamuna aiheesta Aina- Läsnäoleva Vesi Kalliosta. Aina-läsnäoleva Vesi Kalliosta on täällä juuri nyt, tuo aina läsnäoleva Vesi Kalliosta, jota lyötiin Golgatalla. Tuo Pyhä Henki joka. tuli ulos Hänestä Golgatalla, tuli takaisin Seurakunnan ylle Helluntai päivänä, ja tuo sama Pyhä Henki on läsnä tänä aamuna. Ja Se on antanut meille lupauksen!

159. Se on syy miksi tulen sairaiden ihmisten eteen, kun Hän antoi minulle tehtävän siellä, ja Minä uskon sen; Jumala sanoi niin! Se on miksi näyt tulevat; Jumala lupasi sen! Jumala ei voi valehdella.

160. Uskokaa se! Teidän täytyy uskoa se. Täytyy olla Jotakin siellä, joka voi avata tuon asian ja päästää teidät sisälle siihen. Meidän ei tarvitse tänään rukoilla lisää Voimaa. Teillä on tarpeeksi Voimaa tehdäksenne uuden maan. Mutta te tarvitsette uskoa käyttää tuota Voimaa. Mitä teidän tarvitsee tehdä, on hallita elämänne, elääksenne niin jumalisen elämän, että pyytäessänne Jumalalta mitä hyvänsä, te tiedätte saavanne sen! Meillä on luottamus Jumalaan kun pyydämme. Me tiedämme, että jos me pidämme Hänen Käskynsä, Hän ei pidätä meiltä yhtään hyvää asiaa, jos me vaellamme Hänen kanssaan. Jumala kulkee kanssamme. Oi niin!

161. Heidän ei tarvinnut tehdä kuin yksi asia, ja se oli pysyminen suorassa suunnassa. Ei harhailua sinne ja tänne, vaan pysyä suunnassa! Seurakunnan täytyy tehdä vain yksi asia; pysyä suunnassa! Heillä oli Tulipatsas, ja heidän täytyi pitää itsensä suunnassa seuraamalla tuota Tulipatsasta. Se oli Se mikä johti heitä. Ainoa kohde minkä he voivat nähdä, oli tuo Tulipatsas. Nähdessään Sen toimivan Mooseksen kautta, he tiesivät että hän oli johtaja.

ylös, on juuri nyt meissä! Me olemme nyt Taivaallisissa paikoissa. Me olemme nyt ylösnousemuksen Voimassa.

150. Jos sille ei olisi olemassa lakia, niin Jumalan pojat ja tyttäret voisivat luoda itselleen maailman, elääkseen yksityistä elämää siinä. Teillä on tuo Voima itsessänne tehdä se. Jos teillä on itsessänne Jumalan Voiman varjo, silloin teillä on Voima tehdä se. Jumala on kaikkivaltias. Näettekö mitä tarkoitan? Tuo Voima joka on teissä tekisi sen. Te voisitte puhua maailman olemassaoloon ja mennä ja elää siinä. Hallelujaa! Siinä se on teillä.

151. Tällainen on se Voima joka on Seurakunnassa nyt, mutta sitä hallitsee laki. Ja tuo laki ei ole ”joidenkin käskyjen pitämistä”. Se on uskon laki. Jeesus sanoi, ”Kaikki asiat ovat mahdollisia niille jotka uskovat.” Ja jos te voitte uskoa sen, niin mitä hyvänsä Jumala johtaa teidän sielunne uskomaan, se kuuluu teille. Jokaisen paikan minne voitte asettaa jalkanne uskossa, Jumala antaa teille. Aarneni Se on teidän, te omistatte sen, jos voitte löytää avaimen tähän uskon lakiin, joka avaa sen teille. Näettekö mitä tarkoitan? Tuota Voimaa hallitsee... Jos te olette Jumalan poika tai Jumalan tytär, se ei koskaan jätä teitä. Se on kanssanne koko ajan. Se on teidän uskonne joka jättää Sen, mutta Se on yhä siellä. Hallelujaa!

152. Kun te pelastutte, Jumala antaa teille uskon nuosta maan liasta. Teidän uskonne voittaa maailman asiat. Mikä on teidän uskonne? Teidän uskonne tuohon Jumalan tekoon teissä, tekee teistä Jumalan pojan. Te lopetatte valehtelemisen ja varastamisen, te lopetatte juomisen, koska teidän uskonne nostaa teidät sen yläpuolelle. Aamen. Jos ette tee niin, silloin teillä ei ole mitään uskoa. ”Uskosta te pelastutte, armon kautta.”

153. Niin paljon kuin teidän uskonne tulee vapautumaan, se on kuinka paljon Voimaa teillä on, koska teissä asuu Taivaiden ja maan Voimat. Jumala asuu teissä, ja te olette Jumalan poikia ja tyttäriä. Aamen! Siinä se on teille. Mutta on kysymys teidän uskostanne. Jeesus sanoi, ”Tapahtukoon sinulle sinun uskosi mukaan. Jos voit uskoa, niin kaikki on mahdollista. Totisesti Minä sanon teille, jos te sanotte tälle vuorelle, ”Siirry”, ettekä epäile, vaan uskotte sen mitä olette sanoneet.”

154. Minkälaisia ihmisiä meidän silloin tulisi olla, jotta meillä olisi usko tähän suureen lunastavaan Kristukseen, joka asuu meissä, tähän lyötyyn Kallioon, joka ei koskaan jätä Seurakuntaa? ”Minä olen teidän kanssanne aina, maailman loppuun asti,” tuo aina-Läsnäoleva pelastuksen ja Voiman virta, joka vuosi esiin Golgatalta Seurakuntaan. Elävän Jumalan ainainen Läsnäolo, tuo suuri virta, Lyöty Kallio, joka aina kulkee mukanaamme matkallamme.

valkosipulia Egyptistä.” Näettehän, heidän sydämensä eivät olleet valmiit matkaa varten.

80. Ja kun mies tai nainen alkaa valittaa kirkkoon menemisestä, kun he väsyvät menemään kirkkoon, he eivät ole valmiita matkaa varten. Niin se on, jossakin on jotakin vialla.

81. Oi, kun te rakastatte Jumalaa, ja ajattelette sitä kuinka te menette Taivaaseen ja tullette olemaan kaikki yhdessä!

Mikä yhteys, mikä jumalallinen ilo,

Nojata iankaikkiseen Käsivarteen;

Oi, mikä siunattu rauha Herrani ollessa niin lähellä,

Nojaten Hänen iankaikkiseen Käsivarteensa.

Kuinka me laulammekaan noita lauluja.

Me jaamme yhteiset murheemme, kannamme yhteiset taakkamme;

Ja usein toistemme puolesta vuotaa osaanoton kyynel.

Kun me erillemme eroamme,

Se antaa meille sisäistä kipua;

Mutta me olemme yhä yhteenliitetyt sydämessä,

Ja toivomme tapaavamme jälleen seuraavassa

rukoukokouksessa. (Kyllä vaan, yhä yhteenliitetyt sydämessä!)

82. Te valmistaudutte nyt matkalle, näettehän, te valmistaudutte luvattuun Maahan menemistä varten. Koetusten ajat, siellä on vaarallinen alue; erämaa, koetusten ajat.

83. ISRAEL OMAN KOETUKSENSA AIKANA, alkoi riidellä ja touhuta turhia toinen toisensa kanssa. Vihasivat tuota leipää ja tahtoivat mennä takaisin Egyptiin

84. Ja sitten he alkoivat esittää valituksia johtajastaan. Oi, he pelkäsivät että hän johtaisi heidät harhaan; senjälkeen kun hän oli osoittanut olevansa johtaja, ja Jumala oli todistanut että hän oli johtaja. ”No niin, ehkä me olemme toimineet hieman fanattisesti. Ehkä me olemme nuosseet ylös väärältä puolelta.” Tai jotakin senkaltaista, näettehän. He nurisivat Jumalaa ja Moosesta vastaan, Jumalaa ja Hänen johtajaansa vastaan.

85. Nyt kun me tulemme sille paikalle että me sanomme, ”Minä en oikein tiedä merkitseekö tuo Sana Tätä tai ei. Ja minä en oikein tiedä tuosta Pyhästä

Hengestä; minä vähän epäilen Sitä. Minä tiedän toisia jotka eivät usko Siihen.” No niin, menkää vain Egyptiin.

86. Mutta jos te olette todella päättäneet pysyä tiellä, niin pysykää tämän Johtajan kanssa Pyhän Hengen kanssa, pysykää tarkoin Sanan kanssa. JA JOS TE PYSYtte Hengen kanssa,

SE ON PITÄVÄ TEIDÄT SANASSA. Se on oikein. Se on kuljettava teitä suoralinjaisesti Sahan polkua myöden. Älkää pelätkö Sitä. Se ei haavoita ketään, se vain auttaa teitä jos olette haavoittunut. Pyhä Henki on parantava kaikki haavat.

87. Nyt me näemme että kulkiessaan tätä tietä he tulivat tälle paikalle jota kutsuttiin Hoorebiksi. Ja H-o-r-e-b, tuo nimi H o r e b merkitsee “kuiva paikka” tai “erämaa.”

88. Ja kun me menemme pois toinen toistemme yhteydestä seurakunnassa, ja pois Pyhän Hengen yhteydestä, niin se tuo meidät kuivalle paikalle, erämaahan, jossa mikään ei elä, ja kaikessa on piikkejä. Erämaahan, näettehän, paikkaan jossa kasvaa piikkisiä kaktuksia. Tiedätekö mikä tuo piikki on? Se on pieni hento lehti, joka ei ole saanut vettä, joka on niin tiukasti kasvanut itsensä ympärille että se on tullut piikiksi. Ja kun te näette jonkun sen kaltaisen, niin se voi olla kallis sielu, joka oikein kasteltuna olisi kasvanut hennoksi pikku lehdeksi tai muuksi sellaiseksi. Mutta sensijaan se on vetäytynyt itseensä ja siitä on tullut piikki, joka pistää kaikkea, tähän tiedätte, löytäen vikoja. Ainoa asia mitä se tarvitsee on vain vesi. Siinä kaikki. Se tarvitsee vain herätystä, tai särkemistä, Herralta tulevaa virkistystä. Se tulee avaamaan itsensä, jos te vain panette sen veteen.

89. Mutta se on miksi niiden jotka asuvat tuossa paikassa täytyy kärsiä tuon paikan olosuhteiden kanssa. Ja nuo jotka tahtovat elää tuonkaltaisessa ilmapiirissä, missä kaikki on vain pistelyä, turhan touhuamista, ja kiistelyä ja muuta sellaista, niin te tulette elämään tuossa ilmapiirissä, siinä kaikki. Mutta meidän ei tarvitse elää siinä, ei ole tarpeellista meidän jäädä sinne.

90. Tämä Hooreb oli paikka jossa Jumala oli kyllästynyt ihmisiin, koska he olivat ajautuneet tällaiselle paikalle ja tulleet tähän tilaan. Ja Hän toi heidät suoraan siihen, koska he eivät halunneet vaeltaa polulla. He menivät pois valtatieltä, menen pois tälle puolelle tietä. Ja se aiheutti sen että Jumala teki jotakin ihmeellistä. Jumala käski Moosesta ottamaan tuomion sauvansa, jolla hän oli tuominnut kansakunnan, ja iskemään sillä kalliota, tuodakseen esiin vettä.

91. Tässä on kaunis opetus, juuri tässä, jos vain voimme nähdä sen. Ja koska me menemme niin pois tieltä ja tulemme maailman sitomiksi, sai se aikaan sen

minä menin ja kerroin hänelle että meillä oli tuon miehen lupa ja kerroin hänelle kaiken siitä. Nainen sanoi,”Hän teki täyden tunnustuksen Kristukselle ennen kuolemaansa.”

145. Näettehän, mikä on se Äly , joka juoksuttaa sen tuosta puusta alas? Se on laki.

Se on laki jonka Jumala on asttanut järjestykseen. Ja tuo laki on Jumalan laki, joka huolehtii sen lain alaisista. Aamen.

146. Tiedätekö, en välitä kuinka paljon te huudatte ja sanotte, “Aurinko ei enää tule paistamaan tänä kesänä.” Se tulee paistamaan, jokatapauksessa. Kuinka paljon te sanottekii “Minä en salli yön tulla.” Se tulee sittenkin. Koska tätä maailmaa, jossa me elämme, säätelee Jumalan laki.

147. Nyt, veljet ja sisaret, haluan kysyä teiltä jotakin. Sitten jos me olemme syntyneet uudestaan Jumalan Hengestä! Jumalalla ei ole pieniä heikkoja osia ja suuria vahvoja osia, Hän on kokonaisuudessaan Jumala! Ja jos teissä on sen verran Jumalaa itsessänne, että se on vain jonkinlainen Varjo, niin se on tarpeeksi voimaa tehdä uusi maa. Siinä on tarpeeksi voimaa uuden kuun ja uuden järjestelmän tekemiseen. Se on Jumala, ja se oh väkevä! Ja juuri nyt jokaisessa uskovaissessa täällä on Iankaikkinen Elämä, joka on Jumalan Henki teissä. Tarpeeksi voimaa nostamaan ylös kuolleen ja parantamaan sairaan, joka voi asettaa taivaankappaleet paikoilleen. Mutta sitä säätelee laki, tuo Henki joka on teissä. Te olette Jumalan poikia ja tyttäriä. Tuo sama Henki joka teillä on itsessänne, tulee nostamaan teidät ylös ylösnousemuksen päivänä.

148. Kun Jeesus kuoli, Hänen sielunsa laskeutui alas Helvettiin, “Ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, vankeudessa oleville sieluille, jotka eivät tehneet parannusta, pitkämielisyyden aikana Nooan päivinä.” Hänen ruumiinsa meni hautaa. Mutta ennen kuolemaansa Hän jätti Henkensä Jumalan käsiin. Hänen Henkensä meni Jumalaan; Hänen sielunsa meni Helvettiin ja Hänen ruumiinsa meni hautaan. Ja Jeesus ei voinut nousta ylös ennenkuin Kirjoitukset olivat täyttyneet. Hän ei voinut tulla takaisin, koska Hänen täytyi olla haudassa kolme päivää ja kolme yötä. Mutta kun Kirjoitukset olivat täytetyt, tuo este otettiin pois. Hänen Henkensä laskeutui Hänen sieluunsa, Hänen sielunsa Hänen ruumiiseensa, ja Hän nousi jälleen ylös.

149. Ja kun me kuolemme, meidän sielumme menevät Jumalan alttarin alle; joka minun oli etuoikeus nähdä muutama aamu sitten, niinkuin tiedätte, näyssä, josta Raamattu puhuu, “Meidän henkemme on menevä Jumalaan, joka antoi sen, ja ruumiimme on palaava maan tomuun.” Mutta jonakin päivänä, kun Kirjoitukset ovat täyttyneet, Jumala tulee vapauttamaan henkemme, jotka ottavat itselleen sielun ja sielu ruumiin. Ja tuo Voima, joka on nostava meidät

Hän sanoi, "Elinnee on jättänyt puun."

"Oi," minä sanoin, "minne se on mennyt?"

Hän sanoi, "Alas juuriin."

Ja minä kysyin, "Kuinka kauan se tulee viipymään siellä juurissa?"

Hän sanoi, "Kevääseen asti."

141. Ja minä sanoin, "Sitten se on tuleva takaisin ylös ja tuova sinulle uudet lehdet var-

joa varten ja uusia omenia syödäksesi."

Hän sanoi, "Kyllä vaan. Tarkalleen niin se on."

142. Minä sanoin, "No niin, minä haluan kysyä sinulta jotakin, herra. Sinä sanot että nämä miehet eivät tiedä mistä he puhuvat. Voitko selittää minulle mikä on se ÄLY, joka saa tuon

elinneeseen jättämään puun? Jos se jäisi puuhun yli talven, tuo puu kuolisi. Se tappaisi

tuon puun. Elämän itu on tuossa mahlassa." Niinpä minä sanoin, "Se tappaisi tuon puun.

Mikä on se Älykyys, joka saa tuon mahlan jättämään tuon puun ja menemään alas juuriin ja

pysymään siellä kevääseen asti, ja sitten jälleen tulemaan takaisin ylös tuoden mukanaan

lisää omenia?" Minä sanoin, "Panehan vettä ämpäriin ja aseta se tuon pylvään nenään elo

kuussa, nähdäksesi meneekö se alas tuon pylvään tyveen ja tuleeeko se jälleen ylös keväällä?

Sanoin, "On olemassa laki, luonnon laki. Jokin Älykyys on asettanut tämän lain järjestyk

seen. Eikä yksin sitä, vaan tuo sama Äly käyttää tuota lakia, juokсутtaen sen puun juuriin,

ja tuoden sen takaisin."

143. Hän sanoi, "En ole koskaan ajatellut sitä." Minä sanoin, "Kyllä, niin se on."

144. Viime vuonna olin siellä, ja hän oli mennyt pois, ja hänen leskensä istui siellä veran nalla kuorien omenia, jotka olivat tuosta samasta puusta. Ensiksi heillä oli aikomus ajaa meidät pois. He eivät tunteneet keitä me olimme. Ja

että Jumala otti maailman tuomiot iskien niillä Oma Poikaansa Golgatalla, jotta me voisimme olla vapaat. Näettekö te mitä minä tarkoitan?

92. Nyt viedäkseen nämä ihmiset veden luo, sen jälkeen kun he olivat tulleet sinne, tähän kuivaan paikkaan joka oli tehty Golgataksi, Jumala siellä sanoi Moosekselle, "Ota sauvasi ja vanhimmat, ja mene, ja Minä tulen seisomaan Kalliolla sinun edessäsi." Ja tämä Kallio oli Kristus. Ja Mooses otti tämän saman sauvan joka oli tuonut tuomion Israelin kansan ylle, ja löi Jumalan tuomiot tuon Kallion ylle. Näettekö? Hän otti ihmisten synnit tähän sauvaan, jolla hänen olisi pitänyt lyödä ihmisiä. Sensijaan että olisi lyönyt ihmisiä, hän löi Kalliota. Ja Kallio, Jumalan teon kautta, toi pelastuksen, toi vettä kuoleville ihmisille. Se toi elämän kuoleville ihmisille. Ja se on mitä Jumala teki, kun Hän otti tuomion sauvan ja kiersi minun ja teidän syntyne sen ympärille; ja sensijaan että olisi lyönyt meitä, Hän löi Kristusta; niin että Hänestä tuli esiin vedet jotka merkitsevät "Henkeä", Pyhä Henki tuli esiin Hänestä, antamaan meille Elämän. Nyt meillä on Iankaikkinen Elämä, tuo Kallio oli Kristus.

93. Nyt haluamme panna merkille jotakin. Olen nähnyt niin monia järjestisiä piirustuksia tästä Kalliosta. Olen nähnyt erään kaikkein kurjimman niistä jokin aika sitten. Siinä lepäsi pieni kivi mäen päällä, jota Mooseksen oletettiin lyöneen, ja Israelilaiset olivat siellä teekupit käsissään hakemassa vettä juotavakseen siitä pienestä vesisuihkusta joka virtasi tästä kivistä. No niin, se on vain jonkun ajatus siitä.

94. Mutta kun tämä Kallio toi esiin Sen vedet, niin siellä oli yli kaksi miljoonaa ihmistä, joiden lisäksi olivat härät, kanelit ja kaikki muut eläimet, jotka joivat allaskaupalla vettä Siitä. Se oli ryöppyävä virta joka tuli esiin sieltä!

95. Tällaiseksi he yrittävät tehdä Kristuksen, pyhän Hengen tänään. "Se on vain pieni pirskestelu." Näettekö, juuri tarpeeksi saadakseen teidät uskomaan että on Jumala.

96. Ei. Se oli Veden runsaus! Daavid aanoi, "Minun maljani vuotaa ylitse!" Se on Pyhän Hengen ylitse pursuaminen.

97. Ihmiset pelkäävät Sitä. Jotkut sanovat, "Minä pelkään että tulen tekemään tätä tai tuota, tai jos uppoan siihen liian syvälle. Voin näyttää sinulle erään joka meni hieman liian pitkälle." Mutta te ette koskaan osoita sormellanne tuota joka ei mennyt tarpeeksi pitkälle. Näettekö? Kyllä, entäs ne jotka eivät menneet tarpeeksi pitkälle?

98. Meillä on ollut joitakin ihmisiä jotka ovat menneet lihallisuuteen ja aloittaneet väärällä tavalla. Eikä vika ole Jumalassa vaan ihmisissä... johtuen huonosta johtajuudesta, ja niin edelleen, mikä on vienyt heidät fanaattisuuteen.

Sitten Perkele osoittaa heitä sormellaan koko maailmalle sanoen, “Katsohan tuota! Katsohan tuota!”

99. No niin, sallikaa minun seistä tänä aamuna ja osoittaa takaisin noita kymmeniä mijoo-nia, jotka eivät koskaan edes aloittaneet. Mitä te niistä sanotte? Näettehän, katsokaa heidän tilaansa. Katsokaa Eichmannin kaltaista miestä tänään, korkeimman koulutuksen kanssa. He sanovat,”Katsokaa Helluntailaisia, kuinka he käyttäytyvät, kuinka he ovat eriskummallisia ja sivistymättömiä,” ja niin edelleen. Katsokaa Eichmannia, yhtä kaikkein korkeimmin koulutettua miestä maailmassa. Hän tappoi kuusi miljoonaa lasta,naista ja miestä, kuusi miljoonaa sielua. Te ette halua osoittaa jotakin senkaltaista.

100. Jos joku pieni mies joka tuskin osaa lukea ja lausuu Raamatun nimiä väärin ja ehkä sanoi tai teki jotakin väärää, tai teki jonkun virheen, silloin sanomalehdet haluavat kirjoittaa siitä kaikkialla, ja sanoa,” Heihin ei voi luottaa.”

101. Sitten jos siihen ei voi luottaa, kuinka sitten on koulutuksen ja noiden asioiden kanssa joita älyniekoilla on tänään? Katsokaa Adolf Hitleriä. Katsokaa maailman aivoja tänään. Katsokaa heitä. On vanha sanonta,”Kastike hanhelle on uroshanhea varten.”

102. Teidän täytyy olla kykenevät Pyhän Hengen kautta eroittamaan oikea väärästä, ja ottaa se mikä on oikein.

103. Ke toteamme että heillä oli tämä Golgata, ja vedet pursuivat ylitsevuotavasti ihmisiä varten.

104. Nyt joillakin ihmisillä on sydämissään ja mielissään ajatus, että Israel joi, ja sitten he lastasivat kamelit ja hevoset ja ottivat lapsensa ja matkasivat jonnekin muualle, ja jättivät tuon Kallion sinne vuotamaan. Se on väärin.

105. Tuo Kallio seurasi heitä, ja tuo vesi seurasi heitä. Uskon että 1. Kor.10. luku ja 11. jae sanoo että,”Tuo Kallio seurasi Israelia.” Minne hyvänsä he siitä päivästä alkaen menivätkin, tuo Kallio meni heidän kanssaan ja vedet seurasivat heitä.

106. Mikä kaunis esikuva, kaunis asia kiinni tartuttavaksi ja ankkuriksi uskovaista varten tänään, joka tietää että tuo Kallio jota kerran lyötiin, ja Vedet jotka virtasivat esiin Golgatalla, menevät kanssamme missä hyvänsä olemmekin. Oi niin! Se ei ole takaisin menoa johonkin määrättyyn paikkaan ja sanomista,”No niin, meillä oli siellä Vettä toissapäivänä.” Meillä on Vettä tänään, juuri täällä, koska tuo Kallio oli Kristus! Ja Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

134. Hän sanoi,”Tämä sama nainen oli meidän ystävämme.Ja me veimme tämän naisen sinne tuon henkilön luo.” Sitä ennen hän sanoi, “Minä ja vaimoni olimme olleet siellä tuona aamuna auttamassa tätä naista. Hän oli niin huonossa kunnossa, että lääkärit olivat lopettaneet hänen kohdallaan jo pitkän aikaa sitten. Hän oli niin huonossa kunnossa että meidän täytyi siirtää häntä lakanan kanssa, nostaessamme häntä ylös, pannessamme vuode-astian hänen alleen ja ottaessamme sen pois. Hän oli niin huonossa kunnossa että meidän täytyi kääntää häntä lakanalla.” Sitten hän sanoi,”Yhtenä yönä sieltä kuului melua, aivankuin joku olisi kuollut siellä.”

135. Se oli Ben joka istuu täällä, joka vei tuon nenäliinan sinne. Olitko se sinä, Ben? (Veli Ben vastaa, “Aamen. Aamen.”) Se oli veli Ben joka vei tuon nenäliinan sinne, koska hän vei tuon naisen sinne.

136. Ja hän sanoi, “Seuraavana aamuna hän söi paistettua omenapiirakkaa. Eikä hän tee yksin omia töitään, vaan auttaa naapuriakin töissä. Niin terve hän oli!” Ja hän jatkoi,”Olen usein ihmetellyt sitä. Jos koskaan näkisin tuon saarnaajan, niin haluaisin keskustella hänen kanssaan, koska hän tiesi mistä hän puhui.”

137. Veli Wood katsoi minua ja minä katsoin häntä. Seisoimme siellä likaisina ja hikisinä,

oravanverta vaatteillamme, sillä olimme olleet leiriytyneinä metsissä. Niinpä minä kysyin,

“Sinä siis haluaisit puhella tuon miehen kanssa, saadaksesi tietää kuinka hän teki sen?” Hän sanoi, “Juuri niin, se on tarkoitukseni.” Minä sanoin,”No niin, se on hyvä asia.”

138. Olin juuri syömässä yhtä hänen omenistaan. Nuo pikku toukat söivät niitä siellä, tiedättehän, oli syksy, elokuu. Niinpä minulla oli tämä pieni omena ja olin syönyt sitä. Ja minä sanoin, “Tämä on kovasti hyvä omena.” Ja kysyin,”Kuinka kauan tuo puun on ollut täällä?”

139. “Oi,” hän sanoi,”minä istutin tuon puun kolme tai neljäkymmentä vuotta sitten.”

140. Minä sanoin,”Haluaisin kysyä sinulta jotakin. Kuinka maailmassa... minä näen että

nuo omenat ovat pudonneet pois puusta ja lehdet ovat putoamassa pois, vaikka olemme vasta

keskellä elokuuta. Eikä meillä ole ollut kylmääkään, ei ole ollut mitään pakkasia ja kui

tenkin nuo lehdet tippuvat pois tuosta puusta. Mistä se johtuu?”

sinun maillasi?” Hän sanoi, No niin, hyvä on, Mikä wood sinä olet? Oletko sinä Jim Woodin poika?”

Hän sanoi, “Kyllä olen.”

126. Hän sanoi, Jim wood oli rehellinen mies, joten sinä voit metsästää missä haluat mail- lani. Minulla on niin monia satoja eekkereitä täällä, tee mitä parhaaksi katsot. Mene ampumaan niitä “huutajia” missä haluat. Ole kuin kotonasi.”

127. Minä istuin autossa, koska ajattelin että saarnaaja ja uskomaton eivät oikein sovi yhteen, varsinkin kun aikomuksemme oli pyytää häntä tekemään jotakin meille.

128. Niinpä jonkin ajan kuluttua veli Wood kysyi, “Voiko pastorini tulla kanssani? Arvelen ettei siitä ole mitään haittaa jos hän tulee kanssani.”

129. Ja tämä vanha mies kääntyi ympäri ja sanoi,”Wood, aiotko kertoa minulle että sinä olet vajonnut niin alas että sinun täytyy pitää saarnaaja kanssasi minne menetkin?”

130. Kuullessani sen, ajattelin että minun olisi parasta mennä ulos autosta. Niinpä menin ulos puhuakseni tuolle vanhalle herralle muutamia minuutteja. Ja hän antoi minun tietää todella nopeasti, ettei hänellä ollut mitään käyttöä saarnaajille, koska hän ajatteli että he puhuivat jotakin josta he eivät tienneet yhtään mitään.

131. Hän sanoi, “He vain määkivät jotakin josta he eivät tiedä yhtään mitään, ja jos mies puhuu minulle, haluan hänen tietävän mistä hän puhuu.” No niin, siinä on paljon järkeä. Hän sanoi,”Jos mies puhuu minulle, en halua hänen puhuvan joitakin olettamuksia, tietämättä siitä yhtään mitään... Haluan hänen tietävän mistä hän puhuu.” Minä kunnioitin sitä. Minä kunnioitin sitä tuossa vanhassa herrassa.

132. Ja niinpä minä sanoin,”Niin tietenkin, jokaisella miehellä on vapaus omaan mielipiteeseensä.”

133. Ja hän sanoi,”Oli eräs saarnaaja, joka muutamia vuosia sitten tuli tänne tähän osaan maata, ja hänellä oli kokous tuolla Actonissa.” Ja hän jatkoi,”Tämä saarnaaja, ollen outo täällä, sanoi yhtenä iltana eräälle naiselle kuulijakunnassa,’Sinulla on nenäliina taskussasi. Ja sinä olet rouva Se-ja-se. Ja sinulla on sairas sisar tuolla mäellä. Hänen nimensä on Se-ja-se. Hän on kuolemassa syöpään vatsassa. Ota tuo nenäliina ja laske se sisäresi päälle ja sano hänelle,”NÄIN SANOO HERRA,” hän ei tule kuolemaan, vaan on elävä.””

107. Näettekö, tuo Kallio seurasi Israelia. He eivät seuranneet Kalliota, vaan Kallio seurasi heitä. Aamen. Israel jatkoi vaellustaan, eikä heidän tarvinnut tehdä kuin yksi asia, ja se oli, pitää suora kurssi suoraan luvattua maata kohden. Ja Kallio ja vesi seurasi heitä.

... Kallio seurasi heitä:... 1.Kor.10. luku kertoo teille niin. .... tuo Kallio oli Kristus.

108. Jumala otti ihmisten tuomiot ja laittoi ne Kristuksen päälle, ja löi Häntä. Panitteko merkille, että tuossa Kalliossa oli halkeama siitä lähtien? Kalliossa oli halkeama, siinä mihin Mooses oli lyönyt. Ja Kristuksella oli halkeama, kun Häntä oli lyöty.

“Hänet oli haavoitettu meidän rikkomustemme vuoksi, ja Hänen haavojensa kanssa meidät parannettiin.” Siitä tuli esiin Elämä, Elämän Vedet, joista me niin nautimme tänään!

109. Jotta tämä Elämä voidaan omistaa, niin muistakaa, Kristuksen Elämä pysyy Seurakunnan kanssa. Hallelujaa! Oi, jospa me voisimme ankkuroida ajatuksemme siihen seuraavaksi kymmeneksi minuutiksi! Kristus ei jätä Seurakuntaa. “Minä tulen olemaan teidän kanssanne maailman loppuun asti.” Ne ovat ihmiset jotka jättävät Kristuksen, eikä Kristus jätä ihmisiä. Ihmiset jättävät Sen, epäuskonsa kautta. He jättävät Kristuksen, eikä Kristus jätä ihmisiä,

110. Israel jätti virran, eikä virta jättänyt Israelia. Näettekö? Sillä Raamattu selvästi sanoo että,”Kallio ja vesi seurasivat Israelia.” Se seurasi heitä! Minne hyvänsä he menivät, sinne Sekin meni.

111. Oi, kuinka haluaisinkaan tänä aamuna, jos meillä olisi aikaa, mennä Joosuan 1. lukuun missä Hän sanoi,”Kaiken minne jalkapohjasi astut, Minä olen antanut sinulle. Minne hyvänsä sinä menet, Herra sinun Jumalasi on sinun kanssasi. Älä sinä pelkää ketään miestä. Ole rohkea! Aivan minne taliansa sinä astut, Minä olen juuri siellä sinun kanssasi, eikä ole väliä missä sinä olet.” Jumala tulisi menemään Joosuan kanssa!

112. Tuo sama Jumala menee Hänen Seurakuntansa kanssa tänä aamuna. Juokaamme tästä lähteestä siellä. Minne hyvänsä te astuttekin, juuri siellä Jumala on teidän kanssanne, kastelemassa ja antamassa Elämää. “Minä olen aina sinun kanssasi, jopa ajan loppuun asti.” Kristus, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Jumalan lait.

113. Nyt te kysytte,”Miksi sitten on niin, Veli Branaham, että me emme tee niitä asioita, joita meidän tulisi ‘tehdä? Miksi meidän lahjamme seurakunnassa eivät ole aivan täysissä väreissään, niinkuin niiden tulisi olla? Miksi meidän seurakuntamme ei nouse ylös sille paikalle, jossa sen tulisi olla? “ Ihmiset

koetuksen aikana tipahtavat pois, niinkuin Israelkin teki. He ajattelevat että Jumala on jättänyt heidät.

114. Mutta muistakaa, Kallio ei koskaan jättänyt Israelia. Israel jätti Kallion, Se unohti Kallion olevan heidän kanssaan koko ajan. Se oli juuri siellä, mennen heidän kanssaan tien loppuun asti. "Se seurasi heitä." Se ei ollut puheetäisyyden ulkopuolella. Se ei ollut kuulo-etäisyyden ulkopuolella. Eikä Se myöskään ollut näkö-etäisyyden ulkopuolella.

115. Ja niin ei myöskään ole Kristus! Hän on Seurakunnan kanssa tänään, Hän ei ole puhe-etäisyyden ulkopuolella. Jotkut teistä olette luiskahtaneet taaksepäin, ja tehneet sitä mikä on väärin, ja te olette kadottaneet ilon, ja teidän Vetenne on kuivunut. Hän on yhä puhe-etäisyyden päässä teistä. Hän seuraa teitä. Hän tietää jokaisen liikkeen ja kaiken mitä te teette. Hän kaipaa kuulla teidän kutsuvan Häntä näyttämölle.

116. Ja tämä suuri helluntai-liike tänään, Jumala odottaa teidän kutsuvan Häntä näyttämölle Te ette ole puhe-etäisyyden ulkopuolella Hänestä. Vaikka olemmekin tehneet väärin ja tehneet syntiä, ja kääntäneet selkämme Hänelle, ja tehneet asioita joita meidän ei tulisi tehdä, niin kuitenkin Hän on meidän kanssamme. Kristus sanoi että Hän tulisi olemaan meidän kanssamme.

117. Raamattu sanoi että,"Vedet seurasivat Israelin lapsia." Kun he tulivat janoisiksi, he tiesivät veden olevan lähellä.

118. No niin, näitä asioita säätelevät lait. Lait pitävät yllä kaikkea Jumalan järjestelmää. Pysähtykäämme nyt tähän minuutiksi.

119. Ottakaamme maailma. Se kääntyy, joka kahdeskymmenes neljäs tunti, akselinsa ympäri tehden täydellisen kierroksen, niin täydellisesti. Emmekä me ole koskaan tietemme avulla kysyneet valmistamaan kelloa joka pitäisi täydellisen ajan. Parhaatkin kellot jotka he ovat valmistaneet, menevät edelle tai jäävät jälkeen useita minuutteja vuoden kuluessa. Mutta maailma pyörii aina tarkalleen sekunnilleen. Se on niin täydellistä, että tähtitieteilijät voivat kertoa teille tänään aivan tarkalleen, milloin kuu ja aurinko ohittavat toisensa, kahdenkymmenen tai viidenkymmenen vuoden kuluttua. Kun se kääntyy kaksikymmentä neljä tuntisen kierron, tai kiertää radallaan vuoden, se ei erehdy sekuntiakaan. Hallelujaa! Se on täydellistä, koska se kulkee Jumalan lain mukaisesti.

120. He tietävät aivan tarkalleen, minuutilleen, milloin nousuvesi laskee, koska he tietävät kuun laskun ajan. Ja Jumala on lailla asettanut kaiken järjestykseen. Ja kun tuo kuu laskee, vie se nousuveden mennessään. Ja he tietävät aivan tarkan ajan milloin tuo kuu laskee. He voivat panna sen almanakan päiväyriin vuosia aikaisemmin, ja kertoa teille minuutilleen mihin

aikaan tuo nousuvesi alkaa laskea. Varmasti, koska se on aika jolloin kuu laskee, sillä se on asetettu järjestykseen Jumalan lailla.

121. Seisoin yhtenä päivänä Michiganin järven rannalla. Ja minä ylitin Superior järven, ruon valtavan vesipaljouden, matkallani Kanadaan. Minä seisoin siellä ja ajattelin,"Kuin-Ka monta mailia se onkaan tämän suuren salmen ylitse tässä!" Senjälkeen ylitettyäni Supe-rior järven tulen Michigan järvelle, jossa on melkein yhtä suuri määrä vettä. Senjälkeen an Ontarion järvi ja Huron järvi ja kaikki nuo järvet yhdessä... Kuinka monta biljoonaa kertaa biljoonaa kertaa biljoonaa tynnyrillistä tuoretta vettä onkaan tuossa järvessä!

122. Ja siellä Nevadassa ja Arizonassa, Uudessa Mexicossa ja Itä Kaliforniassa on miljoonia eekkeriä paahtunutta, polttavan kuumaa maata. Ja se on niin hedelmällistä, että jos tuo vesi koskaan pääsisi siihen maahan, tämä kansakunta voisi ruokkia maailman, niin ettei olisi yhtään nälkäistä ihmistä, ja vielä riittäisi ylijäämää mereen heitettäväksi. Se on totta! Nuo miljoonat eekkerit voisivat kasvattaa miljoonia tonneja perunoita, kaalta, papua, salaattia, selleriä retiisiä, kurkkua ja mitä sitten onkin. Tuo maa voisi kasvattaa sen, se vain odottaa vettä.

123. Vesi on ylhäällä täällä, ja maa on alhaalla täällä. Me tiedämme että se tekisi sen, koska me voimme ottaa kokeet tuosta vedestä ja nähdä että se on tuoretta, ja tuosta mullasta, että se on hedelmällistä. Kuitenkaan ei kaikki meidän toivomisemme voi milloinkaan tuoda niitä yhteen. Mutta on olemassa laki, ja se on painovoiman laki. Nyt jos me voisimme toimia painovoimallain Mukaisesti, me voisimme kastella joka kolkan tuosta maasta, ottamalla veden järvistä. Mutta meidän täytyisi työskennellä painovoimallain mukaisesti. Me emme voi toivoa sitä sinne. Me emme voi huutaa ja kiljua sitä sinne. Meidän täytyy työskennellä painovoimallain mukaisesti, saadaksemme sen sinne. Jumala panee kaikelle lain.

124. Ajattelin juuri tässä erästä asiaa, enkä tiedä olenko kertonut sitä teille vai ei. Olin noin vuosi sitten alhaalla Kentuckysa, metsästämissä oravia veli Woodin kanssa. Oravat olivat harvassa, ja niinpä me menimme erään miehen talolle pyytääksemme metsästyslupaa. Tuolla-miehellä oli useita eekkeriä maata ja siellä oli paljon metsää. Ja veli Wood sanoi minulle että,"Tuo mies on epäuskoinen. Hän on uskomaton." Ja hän sanoi tuntevansa hänet, koska hänen isänsä tunsivat hänet, joten hän menisi ja pyytäisi meille metsästyslupaa.

125. Me ajoimme tuon herrasmiehen talolle. Ja hän ja toinen mies, molemmat seitsemännellä kymmenellä, istuivat siellä omenapuun alla. Herra Wood meni tämän miehen luo ja sanoi hänelle,"Voisinko metsästää hieman